

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْتَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا (سورة الإسراء: ٣٢)

جنسي فلمونه، سريالونه او موسيقي

ددي عصر ديني او اخلاقي وباء

(حرمت، اضرار او د خلاصون لاري)

ليکوال: حمدالله شاگوري

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ
وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا
رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

دمطالبو لړليک

4..... مقدمه

جنسي فلمونه

5..... د جنسي فلمونو حرمت :

8 : د جنسي (شهواني نيمه لوڅو) فلمونو کتلو دنيوي او اخروي اضرار :

10..... د فلمونو او سريالونو د ترک کولو لپاره څو وصيتونه :

موسيقي

15..... موسيقي

15..... تعريف :

15..... اول - په قرآنکريم کې د موسيقي حرمت :

18..... دوهم- په سنتو کې د موسيقي حرمت :

21..... په فقه او د فقهاوو په اقوالو کې د موسيقي حرمت :

22..... د ائمه کرامو اقوال :

26..... د موسيقي اضرار :

26..... ۱- موسيقي په زړه کې نفاق ته وده ورکوي :

26..... ۲- د الله تعالی د ذکر څخه د زړه غفلت :

28..... ۳- موسيقي د زنا له اسبابو څخه ده :

28..... ۴- د الله تعالی د رحمت څخه لږوالی :

۵- د متقيانو پر ځای د فاسقان سره مينه او علاقه :.....28

۶- د موسيقي د اورېدونکي شهادت نه قبلېږي.....30

۷- په موسيقي باندې د مال مصرفوونکي د شيطان وروڼه دي : 30

۸- د گناه د پيټې درنيدل :.....30

د خلاصون لارې.....31

دتلويزيون او راډيويي خپرونو گټه او زيان

د تلويزيوني او راډيويي خپرونو گټه او زيان.....33

د غربي او کفري سريالونو ضرورونه :.....33

تصوير او فلمبرداري

تصويرونه او فلمبردارۍ.....40

تعريف:.....40

د تصوير حکم :.....40

اول – مباح تصويرونه :.....40

دوهم – حرام تصويرونه :.....41

د بې شرمه فاحشو تصويرونو حکم :.....44

د تحريم دلائل :.....44

د ودونو او نورو محافلو فلمبردارۍ :.....46

د خپلو کورونو څارنه وکړئ او په لوی لاس يې مه بريادوئ.....48

ددې قصې څخه عبرت :.....48

جنسي فلمونه، سيريالونه او موسيقي 3

د انټرنیټ څخه د نښې استفادې کولو لارې: 51

فیسبوکیانو ته څو نصیحتونه

فیسبوکیانو ته څو نصیحتونه 53

مقدمه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين وبعد:
د اسلام مبارک دين د يوې پاکدامنه ټولني غوښتونکي دی، اسلام د هر ډول فساد، هر ډول بد اخلاق او فحشاء په هر رنگ او بڼه کې وي د له مينځه وړلو او انحلال حکم کړی.
د غربي ډيموکراسۍ او د کفري ټولني څخه وارد شوي جنسي فلمونه، سريالونه، موسيقي او شيطاني مډيا د نن عصر هغه فاحشه او بې شرمه وښه ده چې د ډيرو کسانو او په خاصه توگه ځوان نسل ديني احساسات، ديني جذبه او اسلامي اخلاق علمي سويه يې له ځانکندن سره مخ کړي دي.

دغه شيطاني خپروني يوازې شهواني غرايزو او بې شرمۍ ته وده ورکوي، د کفارو مشابهت او د هغوی تقليد او غوښتنه ده او د فاحش عمل او بد اخلاقي لپاره ستره وسيله ده.
د الله تعالی د ياد او اطاعت څخه غفلت، د زړه توروالی، فکري نا آرامي، نفسي خفگان او اختلافات، او د کورني نظام پاشل، د مال او وخت ضايع کول، د فاسقانو تر شعار لاندې تلل، د نرساني عزت داغول او بلاخره د الله تعالی قهر، غضب او بده خاتمه او د خطرناکو پایلو سره مخامخ کېدل دي.

اللهم أغوذبك من ذالك

حمد الله شاكري

د جنسي فلمونو حرمت :

د جنسي فلمونو کتل په کتاب الله، سنتو او د امت په اجماع حرام دي.

۱- بيگانه نارينه او ښځو ته د شهوت په نظر کتل، حال چې الله تعالیٰ الله تعالیٰ مؤمنانو او مؤمنو

ښځو ته حکم کړی دی: [قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ * وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ ...]

(النور: ۳۰/۳۱).

ژباړه: او ووايه (ای رسوله!) مؤمنانو ته چې خپل نظر په خپل واک کې وساتي او د خپلو شرم

ځايونو ساتنه وکړي، دا د هغوی د پاره ډيره پاکه کړنلاره ده، هغوی چې څه کوي الله پرې خبرېږي.

او مؤمنانو ښځو ته ووايه چې پټې دې کړي سترګې خپلې (له نا محرمو) او د خپلو شرم ځايونو

ساتنه دې وکړي.

بيگانه ته د شهوت په نظر کتل د سترګو زنا ده، په حديث شريف راغلي: «فزنا العين النظر»

(رواه البخاري: ۶۲۴۳).

۲- د بيگانه ښځې يا سړي اصلي عورت او د هغه ويديو او تصوير ته کتلو کې فرق نشته او دواړه

حرام دي، ځينې معاصر فقهاء وايي چې تر اصلي نظر فلم او تصوير زيات خطرناک دي ځکه

اصلي نظر بالفور وي او د جنسي فلم څخه زياته استفاده کولای شي چې فتنه يې زياته ده.

د بيكانه سړي او يا ښځې عورت ته كتل حرام دي، رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايلي: « أَحْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ » (احمد ۴، ۳/۵ – ابوداود: ۴۰۱۷، ترمذي: ۲۷۶۹).

ژباړه: شرمگاه دې له ټولو پټه ساته پرته له خپلې ښځې او وينځې.

د جمهورو فقهاؤ په نزد د ښځې ټول بدن پرته له لاسونو او قدمونو او د مخ پټول د فتني له وېرې په حجاب کې شامل دی.

جاء في موسوعة الفقهية (هيئت كبار علماء الإسلام):

ذَهَبَ جُمْهُورُ الْفُقَهَاءِ إِلَى أَنَّ جِسْمَ الْمَرْأَةِ كُلَّهُ عَوْرَةٌ بِالنِّسْبَةِ لِلرَّجُلِ الْأَجْنَبِيِّ عَدَا الْوَجْهَ وَالْكَفَّيْنِ ؛ لِأَنَّ الْمَرْأَةَ تَحْتَاجُ إِلَى الْمُعَامَلَةِ مَعَ الرِّجَالِ وَإِلَى الْأَخْذِ وَالْعَطَاءِ لَكِنْ جَوَازُ كَشْفِ ذَلِكَ مُقَيَّدٌ بِأَمْنِ الْفِتْنَةِ. وَوَرَدَ عَنْ أَبِي حَنِيفَةَ الْقَوْلُ بِجَوَازِ إِظْهَارِ قَدَمَيْهَا ؛ لِأَنَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى نَهَى عَنْ إِبْدَاءِ الزَّيْنَةِ وَاسْتَثْنَى مَا ظَهَرَ مِنْهَا. وَالْقَدَمَانِ ظَاهِرَتَانِ ، وَيَقُولُ ابْنُ عَابِدِينَ: إِنَّ ظَهَرَ الْكَفَّ عَوْرَةٌ ؛ لِأَنَّ الْكَفَّ عُرْفًا وَاسْتِعْمَالًا لَا يَشْمَلُ ظَهْرَهُ . (موسوعة الفقهية ۲۲/۱۶ ، بدائع ۲۹۵۶/۶ ، حاشيه ابن عابدين ۴۰۵/۱).

و جاء في فتاوي الاسلام سوال جواب :

ولا فرق بين مشاهدة المرأة الأجنبية على أصل خلقتها، أو على صورة ثابتة، أو متحركة، أو

كانت رسوماً يدوية، فكيف إذا كان المشاهد هو عورات! ومشاهد جنسية مثيرة.

۳- جنسي فلمونه ته كتل د زنا او لواطت لويه وسيله ده، الله تعالى مونږ ته حكم كړى چې: [وَلَا

تَقْرُبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا] (سوره الإسرا: ۳۲).

ژباړه: او مه نږدې کيږئ تاسې زنا ته (د زنا له اسبابو ځانونه وساتئ) يقيناً چې دا زنا قبيحه او

بده لاره ده.

واضح خبره ده چې جنسي فلمونو د فحشاء د رواجولو يو عملي او تطبيقي پروژه ده .

۴- د الله تعالى د ذکر څخه غفلت هر هغه څه چې انسان ته د دنيوي او اخروي ضرر سبب

گرځي، انسان له غفلت سره مخ کوي حرام دي، د اسلام عامه قاعده ده چې: «لا ضرر و لا ضرار

في الإسلام» (په اسلام کې ځان او بل ته ضرر رسول نشته).

او الله تعالى فرمايي: [وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا..] (طه: ۱۲۴).

ژباړه: او هر چا چې مخ وگرځاوه له ذکر زما (زما اطاعت يې پرېښود او د خواهشاتو او طاغوت

لاره يې غوره کړه) پس يقيناً هغه لره به تنگ او سخت ژوند وي.

هر هغه څوک، هر هغه شبکه او اداره چې دغه فاحش عمل په خلکو کې رواجوي، دغه ډول

فلمونه اسلامي ټولنو ته واري د هغو لپاره په دنيا او آخرت کې د سخت عذاب خبرداري ورکړ

شوی دی :

[إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ] (حج ۱۹) .

ژباړه: يقيناً هغه کسان چې غواړي د مؤمنانو په ډله کې فحشاء او ناوړه کارونه خواره کړي هغوی

په دنيا او آخرت کې د سخت دردناک عذاب وړ دی الله پاک پوهيږي او تاسې نه پوهيږئ.

د جنسي (شهواني نیمه لوڅو) فلمونو کتلو د نیوي او اخروي اضرار:

۱- دا چې دا فلمونو کتل پخپل ذات کې د کبیره گناهونو مجموعه ده د هغه سربیره په نورو

هلاکونکو گناهونو د اخته کېدو سبب کېږي لکه: زنا، لواطت، استمناء (خپله انزال) او نور.

۲- په حرامو کې د مال مصرفول.

۳- عقلي تشویش او نا آرامي، یوازې د شهواني خیالونو پالنه او روزنه او په دې کې د خپل فکر

مشغول ساتل، د الله تعالی د ذکر او یاد څخه عفتل اخیارول.

۴- د جنسي قوې له لاسه ورکول.

۵- د حیا او غیرت ضعف ځکه چې ددې ډول فلمونو کتل په انسان کې حیا له مینځه وړي

حال دا چې حیا د ایمان برخه ده، په حدیث شریف کې راغلي: «الحیاء من الایمان».

په بل حدیث شریف راغلي: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ» (رواه البخاري).

ژباړه: هر کله چې شرم او حیا ونه لرې څه دې چې غوښتل هغه وکړه.

د «فاصنع» په لفظ کې امر د اباحت لپاره نه بلکې د تهدید لپاره دی، یعنې حیا د بدو کارونو

په مخ کې د دیوال او مانع حیثیت لري.

۶- د مزو او چرچو خیال کول او دا تمه لرل چې خپل ژوند به په شهواتو او خوندونو کې تیروم،

که څه هم د گناه خوند ډیر لږ او غم یې همیشه وي، خو داسې خیالونه کول خپل ځان ته د

دوزخ او سختو عذابونو د لارې ټاکل دي، رسول صلی الله علیه وسلم فرمایلي: «وحفت النار

بالشهوات» (او دوزخ په شهوتونو پوښل شوی دی).

۷- د خاوند او ميرمنې، والدينو او اولاد تر مينځ د مشكلاتو پيدا كېدل او د ژوند خرابېدل، بلاخره د خاوند يا ښځې بغاوت، او طلاق او يا د اولادنو بغاوت.

ځكه دغه فلمونه ټول د كفري ټولني په معيار جوړشوي او ترتيب شوې دي چې د همدې بغاوتونو درس وركوي.

۸- كله چې ښځه تر خپل خاوند عصري او مدرن نارينه ويني او خاوند تر خپله ښځه عصري او د دوى په خيال ښكلې او فيشنې ښځې ويني نو خپل خاوند يا ښځه يې تر نظره ضعيف وړځي چې بلاخره يو د بل څخه د كركې او پخپل خيال د بيگانه سره رابطه ساتل او جوړول غواړي چې ددې شيطاني خيال پايلى ډيرې خطرناكې دي.

۹- د زوجين تر مينځ د محبت له مينځه تلل، د فلمونو كتل گناه، گناه په زړه كې تياره پيدا كوي، د زړه د كلکوالي سبب گرځي بلاخره يې له يو بل سره د محبت پر ځاى كركه زياتيري ځكه محبت په تقوى كې دى او كركه په گناه او شيطان دوستي كې ده، همدا وجه ده چې نن په ډيرو كورنيو كې د خاوند او ميرمنې، والدينو او اولاد تر مينځ سخت اخلافات دي.

۱۰- د سترگو نه ساتل او د بيگانه ښځو طرف ته ډير ډير كتل، كه څه هم دا يو مستقله گناه ده خو له بله اړخه دنيوي عذاب دى چې خپله د انسان عزت ته لويه صدمه رسوي.

۱۱- د برکت له مينځه تلل او د مشكلاتو زياتوالى.

۱۲- د اسلامي اخلاقو او آدابو پر ځاى د كفارو، فساقو او فاحشو خلكو كردار او گفتار زده كول او په هغه باندې عادت كېدل. چې په دې باره كې رسول صلى الله عليه وسلم پخوا وړانديز كړى دى: «لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شَيْبَرًا شَيْبَرًا وَ ذِرَاعًا بِذِرَاعٍ...» (البخاري). ژباړه:

حتماً به دوی د هغوی لاره چې مخکې له تاسو و (اهل کتاب، يهود او نصارا) لويشت په لويشت او گز په گز تعقيب کړي.

۱۳- د زړه کلکوالی او په عباداتو کې سستي او بلاخره د عباداتو نقضان او ضايع.

۱۴- په دنيا کې د ژوند د اصلي هدف څخه انحراف او خپل څو ورځې ژوند بربادول.

دنيا څه ده ؟ او په دنيا کې د ژوند هدف او مقصد څه دی ؟

الدنيا: ظل يزال (دنيا تېردونکی سيوری دی)، دلته څو ورځې ژوند دی چې بيا هيڅکله نه را

گرځي.

په دنيا کې د ژوند عرض د الله تعالی بنده کې کول او مقصد يې د الله تعالی رضاء حاصلول او

آخرت د تل تر تله ژوند لپاره د نجات او سعادت توبنه برابرول دي.

همدا وجه ده چې الله تعالی په زمانه باندې قسم کوي [و العصر] ځکه چې د انسان د پاره په

دنيا کې ژوند ډير زيات اهميت لري.

قسم پر الله که سړی يوازې د دنيا د ژوند په مقصد ځان پوه کړې نو په تير عمر به ډېرې

اوبسکې تويې کړي او هيڅکله به خپل ژوند په لهو، عبثياتو او گناه کې تير نکړي.

د فلمونو او سريالونو د ترک کولو لپاره څو وصيتونه :

۱- د جنسي فلمونو، سريالونو او تصويرونو د کتلو په تير وخت پېښمانتيا او توبه او د هغو

فوراً ترک کول او د اينده لپاره د هغه د ترک کلک عزم کول او د گناه په ترک باندې صبر

اخيارول.

۲- د فلمونو او سريالونو ټول مواد له موبایل، کمپيوټر او کور څخه ایستل او د هغه له مینځه وړل، او د ټولو شیطاني سایټونو بلاک کول.

۳- د فلمونو او سريالونو پر ځای د دیني کتابونو او صوت ځای پر ځای کول لکه :

د قصص الأنبياء کتاب او یا صوت (په غږ کې)

د سیرت نبی کتاب او یا صوت

د سیرت صحابه کتاب او یا صوت

د اسلامي سایټونو مطالعه او په خاصه توګه د «آن لاین اسلامي لارښود» مطالعه ځکه چې په دې پاڼه کې د معاصرو بلاوو بیان او د هغه څخه د خلاصون شرعي لارې پخپله ژبه بیان شوې دي.

۴- پنځه وخته لمونځ په جماعت ادا کول ځکه کامل لمونځ سپری له بدو کارونو ساتي او د لمانځه کمال په جماعت سره ادا کول دي او د بښې لپاره په خپل وخت لمونځ سره له ټولو احکامو.

۵- د قرآن کریم څه حصه تلاوت کول او د قرآن تلاوت ته غوږ نیول.

۶- د سبا او بیګا اذکار او په خاصه توګه د البقرې سورت آخري دوه آیتونه (آمن الرسول --- آخره) پورې تلاوت کول.

ځکه چې دا آیتونه د هرې بلا او وباء دفع کوي، په حدیث شریف کې راغلي: «من قرأ بالآيتين من آخر سورة البقرة في ليلة كفتاه» (البخاري).

۷- د نیکو او صالحو خلکو ملګرتیا او د فاسدو خلکو له ملګرتیا څخه ډه ډه کول ځکه چې الله تعالی د صالحو خلکو سره د ملګرتیا حکم کړی دی: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

ژباړه: ای مؤمنان له الله څخه وويريرئ او له صالحانو خلکو سره ملگري شئ.

۸- د بې کاري او فراغت څخه ځان ساتل ځکه د بې کاره سړي مغز د شيطان دوکان وي، خپل ځان په عبادت، کسب کار، علم، لږ لږ جسمي تمرين ځکه چې ټول وخت په لوبو او تمرين مشغولېدل يو بله بلا او وباء ده چې اوس ډير ځوانان د درس او تعليم پر ځای په همدې لوبو بوخت دي، د صالحانو او علماؤ سره ناسته، د خپل اهل سره ناسته او د خپلو خپلوانو پاللو باندې ځان مشغول ساتل.

۹- د سراسري تباهۍ او مردارۍ څخه ځان ساتل :

د فلمونو په کتلو کې د دين ضايع کول، د وخت ضايع کول، د کارونو، دندو او علم ضايع کول، د الله قهر او غضب، د زړه وژل، د حلال پر ځای د مردارې لارې غوره کول دي. په مرداره طريقه د نکاح لپاره د بنځې انتخاب، د شرعيت خلاف په مرداره طريقه کورواله، په مرداره طريقه ژوند تيرول او د کفارو له تقليد دود او رواج څخه پرته بل څه پکې نشته. حال دا چې په اسلامي شريعت کې د خواهش پوره کولو پاکيزه لارې شته.

۱۰- د اوږو آرزوگانو ترک کول او د مرگ يادول، ځکه چې د دنيا ژوند ډير لنډ او محدود دی د مرگ نيټه چا ته معلوم نه ده، د گناه خوند ډير لږ څو دقيقې، څو ساعته، څو ورځې دی چې تيريري خو غم او درد يې باقي وي... نو وروسته څه... مرگ... قبر... حساب... د بڼو او بدو نتيجه او تر تله عذاب.

پس ای زما ورونو او خویندو! څوک چې پر دغه فاحشه وباء اخته وي خپل پالونکي، پيدا

کوونکي، روزې درکوونکي، فناء کوونکي رب (جل جلاله) طرفه ته رجوع وکړئ او توبه وباسئ :

الله سبحانه وتعالى ټولو بنده گانو ته د توبې او رجوع کولو لاره پرانستې ده او خپلو ياغي

بنديگانو ته په ډيره مهرباني سره ارشاد کوي چې :

[يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ] (الزمر: ٥٣).

ژباړه: اى زما بنده گانو! کومو کسانو چه پر خپلو ځانونو تېرى کړى دى د الله له رحمت څخه

مه ناهيلې کيږى يقيناً الله ټولى گناوى بښي هغه خو بښونکى اومهربان دى.

مگر که توبه مو ونه کړه نو بيا د خپلو خطرناکو پايلو انتظار باسئ :

[فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِن

وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ] (التوبة: ٧٤).

ژباړه: (اوس) که دوى توبه وکړي، دا به دوى ته ښه وي او که مخ واړوي الله پاک به دوى په دنيا او

آخرت کې په دردناک عذاب سره وکړوي او دوى ته به د ځمکې پر مخ نه کوم دوست وي او نه هم

مرستندوى.

او که توبه او استغفار وکړو د ټولو سختيو څخه به نجات ومومو :

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «من لزم الاستغفار جعل الله له من كل ضيق

مخرجاً و من كل هم فرجاو رزقه من حيث لا يحسب» (سنن ابى داؤد).

ژباړه: چا چې استغفار کول پر خپل ځان لازم وگرځول نو الله (جل جلاله) به ده ته د هرې

سختۍ څخه د خلاصون لاره پيدا کوي او د هر درد او غم څخه به يې خلاصوي او د داسې طرف

نه به رزق ورکوي چې د ده گمان هم نه وي.

و بالله توفيق و صلى الله على محمد وآله وصحبه وسلم اجمعين

موسيقي

تعريف :

موسيقي اصلاً يوناني لفظ دی چې په غناء او مزامير يې اطلاق کيږي.

غناء: هغو سندرو ته وايي چې د عشق بازی فحشاء او درواغو او نورو لهو لعب طرف ته

جذب کوونکي وي، يا هر هغه غبر او آواز ویلو ته وايي چې د موسيقي له آلاتو سره غږول کيږي.

او مزامير د موسيقي آلاتو ته وايي.

د موسيقي اوریدل په قرآن، سنتو او د امت د جمهورو فقهاؤ په نزد حرام دي :

اول – په قرآنکریم کې د موسيقي حرمت :

الله سبحانه وتعالی فرمائي: [وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ

عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ] (لقمان 6).

ژباړه: او ځيني له خلکو هغه دي چې عبثې خبرې اخلي تر څو خلک د الله له ليارې نه په بې

علمي سره واړه وي او ونيسي دا (حقه لار) په ټوکو مسخرو، نو د همدغو خلکو لپاره سپکوونکي

عذاب دی.

ابن مسعود رضی الله عنه د «لهو الحديث» په تفسير کې وايي: «والله الذي لا إله إلا هو إنّه

الغنا».

دری ځله يې دا کلمات تکرار کړل چې پر الله قسم چې د هغه پرته بل معبود بر حق نشته د لهو

الحديث نه مراد سندرې او موسيقي ده.

قال ابن عباس رضي الله عنه: هو الغناء، وقال مجاهد رحمه الله: اللهم الطبل (تفسير الطبري)
وقال الحسن البصري رحمه الله: "نزلت هذه الآية في الغناء والمزامير" (تفسير ابن كثير).

يعني: ابن عباس رضي الله عنه وايي چې د «لهو الحديث» نه مراد سندرې دي او د هغه شاگرد
مجاهد رحمه الله وايي چې ددې څخه د طبلي وهل مراد دي، حسن بصري رحمه الله وايي دا آيت
كريمه په سندرو او د هغه آلاتو كې نازل شوى.

د رسالت د مكتب شاگردانو (صحابه كرامو) او په خاصه توگه په صحابه كرامو كې د تفسير
د دوو رئيسانو (ابن عباس او ابن مسعود رضي الله عنهما) او د هغوى د شاگردانو (تابعينو)
تفسير د لهو الحديث په باره كې كفايت كوي.

ابن عباس رضي الله عنه په مکه مكرمه د علم تفسير د مدرسې رئيس وو او ابن مسعود رضي
الله عنه په كوفه كې د تفسير او شرعي علومو رئيس وو چې د هغوى څخه ټول امت ته شرعي علم
رسيدلى دى.

جناب رسول صلى الله عليه وسلم ابن عباس رضي الله عنه ته داسې دعا كړې ده: «اللهم فقه
في الدين وعلمه التأويل»

الله! په دين كې پوهه وركړي او د تأويل (تفسير) علم وركړي.

ابن مسعود رضي الله عنه د قرآن د پوهې په باره كې خپله اعتراف كوي چې «والله ما من آية في
كتاب الله إلا وأعلم أين نزلت -المكان- ومتى نزلت -الزمان- وفيمن نزلت -سبب النزول».

يعني: و الله چې د الله تعالى په كتاب كې داسې آيت نشته مگر دا چې زه د هغه د نزول پر ځاى،
او دا چې كله نازل شوى او سبب د نزول يې څه دى عالم او پوه يم.

پس په پورته آيت كې د صحابه كرامو د دغو دوو سترو مفسرينو تفسير كفايت كوي.

همدارنگه الله سبحانه وتعالى فرمايي: [وَاسْتَفْزِرْ مِنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكِهِمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدُهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا] (سورة الإسراء: 64).

ژباړه: ويې بنويه او ذليل يې كړه خومره دې چه وس وي له دوى نه په عبر خپل او خپل سواره اوپلي لښكري ورباندې راوله او په مالونو او اولادونو كې ورسره برخه وال شه او هغوى د وعدو په دام كې ونښلوه او د شيطان وعدي پرته له غولونې نور هيڅ نه وي.

تفسير جلالين او همدارنگه تفسير ابن كثير ليكي: چې د «صوتك» څخه غناء (سندرې) او مزامير (د موسيقي آلات) او هر هغه دعوت چې د گناه طرف ته وي مراد دى.

او تفسير قرطبي ليكي: دا آيت د سندرو او موسيقي او لهو په حراموالي باندې دلالت كوي. همدارنگه الله تعالى فرمايي: [فَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ* وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ* وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ] (النجم ۵۹-۶۱).

ژباړه: آيا همدا همغه خبرې دى چه تاسې پرې تعجب ښكاره كوئى خاندې اوژارې نه او په سندرو ويلو سره دهغه مخه نيسى.

تفسير ابن كثير د رئيس المفسرين ابن عباس قول نقل كړى چې هغه ويلى: «سامدون» څخه مراد سندرې او موسيقي ده، «سمود» د يمن د خلكو په ژبه كې سندرو ويلو او د هغه آلاتو عربولو ته وايي.

دوهم- په سنتو کې د موسيقي حرمت :

د موسيقي د حرمت او د هغه د وعيدونو په باره کې ډير احاديث ذکر شوي دي دلته خو صحيح اسناد احاديث ذکر کوو :

۱- رسول صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحِرَّ، وَالْحَرِيرَ، وَالْخَمْرَ، وَالْمَعَازِفَ، وَلَيُنزِلَنَّ أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ، يَرْوِحُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ، يَأْتِيهِمْ لِحَاجَةٍ، فَيَقُولُونَ: ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا، فَيَبَيِّتُهُمُ اللَّهُ وَيَضَعُ الْعِلْمَ، وَيَمَسُخُ آخِرِينَ قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ، إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ». (بخاری: ۵۵۹۰).

ژباړه: يقيناً زما په امت کې به داسې کسان پيدا شي چې دوی به د زنا فاحش عمل، ابريشم، شراب، ساز او موسيقي حلال بولي. او همدارنگه داسې کسان به هم پيدا شي چې د غرو په څوکو کې به ژوند کوي او د ماښام پر وخت چې کله سپون د هغوی پسونو کور ته راولي، کچېرې مسکين هغوی راشي او د هغوی څخه څه شی وغواړي، نو هغوی به وايي: سبا مونږ ته راشه. مکر د شپې په وخت کې به الله تعالی هغوی هلاک کړي او پر هغوی به د پاسه غر وغورځوي او بله ډله به يې مسخ شي او د قيامت تر ورځې به د خنزير او شادي په شکل وي.

۲- بل حديث شريف کې راغلي: «يكون في أمتي قذف ومسخ وخسف، قيل يا رسول الله: ومتى ذلك؟ قال:» إذا ظهرت المعازف وكثرت القيان وشربت الخمر» (رواه الترمذي في الجامع و ابن ابى الدنيا في ذم الملاهي و، السلسلة الصحيحة ۲۲۰۳).

ژباړه: زما په امت کې به د ډبرو باران يا ويشتونکي عذابونه، مسخ (شکل بدلېدل)، خسف (په ځمکه کې غرقېدل) را مينځته شي. چا پوښتنه وکړه يا رسول الله صلى الله عليه وسلم کله به دا را

مينخته کيږي؟ ويې فرمايل: کله چې موسيقي ظاهره او ښکاره شي، سينگار ډير شي او شرابو څښل کيږي.

د علم حديث د علماؤ په نزد «يکون» دوي معناوي لري، دا چې دغه گناهونه حلال وگڼي، او يا دا چې دغه گناهونه داسې ښکاره او ظاهر شي چې نه څوک پرې شرميږي او نه يې څوک منع کوي. د القيان او القيانة په معني کې ځيني شارحين وايي چې ددې څخه هغه ښځې مراد دي چې نورو ښځو ته سينگار ورکوي او ناوې گانې جوړوي په نن عصر کې ددې څخه مراد (آرايشکاوي) دي.

۳- له انس بن مالک رضی الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «صوتان ملعونان في الدنيا والآخرة، زممار عند نعمة، ورنه عند مصيبة» (رواه برز في مسنده، إسناد حسن، السلسلة الصحيحة ۴۲۷ باسناد حسن).

ژباړه: په دنيا او آخرت کې دوه ملعون (واجب لعنت) آوازونه دي، چې: يو د موسيقي د آلاتو غږ د سندرو په وخت کې او بل د مصبت په وخت کې آواز دی.

لعنت (د الله تعالی د رحمت څخه لرې والی) د گناه د سخت وعيد لپاره راغلی وي چې په پورته حديث شريف کې د دوو صوتونو (غږونو) لپاره لعنت ذکر شوی دی چې يو د سندرو او موسيقي اواز او بل د مصبت په وخت کې د جغو وهل دي.

۴- عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «إني لم أنه عن البكاء. ولكني نهيت عن صوتين أحققين فاجرین، صوت عند نعمة لهو ولعب ومزامير الشيطان، وصوت عند مصيبة لطم وجوه وشق جيوب ورنه شيطان» (رواه حاکم، و البيهقي و ابن ابی الدنيا في ذم الملاحی و صحيح الجامع ۵۱۹۴).

ژباړه: زه له ژړا نه وایم (د مصیبت پر مهال له عبر او چیغو پرته ژړا منع نه ده)، مگر ما د دوو احمقو او فاجرو آوازونو څخه منع کړې ده، د لېو لېبو او شیطاني موسیقۍ آواز او د مصیبت پر مهال آواز چې خپل مخ وهي، کرببان خبروي، شیطاني آواز.

۵ - له عبدالله بن عباس رضی الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: «إن الله حرم الخمر والميسر والكوبة وكل مسكر حرام» (رواه ابوداود في سننه، و ابن حبان في صحيحه، احمد في مسنده).

ژباړه: يقيناً الله تعالى حرام کړي دي شراب، قمار، طبله او هر نېشه کوونکی شی. طبله د موسیقۍ آله ده چې د مثال په توګه ذکر شوی ده د موسیقۍ نور ټول آلات په همدې حکم کې راځي.

په پورته حدیث شریف کې شراب، قمار او د موسیقۍ آلات یو ځای ذکر شول چې د گناه په لحاظ په یو ردیف کې راغلل.

۶- ابو داود له نافع څخه روایت نقل کړی دی چې: «سمع ابن عمر مزارا، فوضع أصبعيه على أذنيه، ونأى عن الطريق، وقال لي: يا نافع هل تسمع شيئاً؟ فقلت: لا، فرفع أصبعيه من أذنيه، وقال: كنت مع النبي صلى الله عليه وسلم، فسمع مثل هذا! فصنع مثل هذا» حدیث صحیح، صحیح أبي داود (۴۱۱۶).

ژباړه: نافع وايي: ابن عمر رضی الله عنه د سندرو د آلاتو عبر واورید نو په غوږونو کې یې ګوتې واچولې او له لارې تیر شوو، ما ته یې وویل: ای نافع ایا ته څه آروې؟ ما وویل: نه، نو د غوږونو څخه یې ګوتې لرې کړې او وپې ویل: زه له رسول صلی الله علیه وسلم سره وم او په شان ددې مو واورېدل نو همداسې مو وکړل.

٣- په فقه او د فقهانو په اقوالو کې د موسيقي حرمت :

په موسوعة الفقهية (هئيت كبار علماء الاسلام) کې راغلي :

ذَهَبَ الْفُقَهَاءُ إِلَى أَنَّ الْأَسْتِمَاعَ إِلَى الْمَعَازِفِ الْمُحَرَّمَاتِ حَرَامٌ، وَالْجُلُوسُ فِي مَجْلِسِهَا حَرَامٌ
(موسوعة الفقهية ٣٨/١٧٠).

د فقهانو مذهب دا دی چې د موسيقي اورېدل حرام او د هغه په مجلس کې کيناستل حرام دي.
په فقه اسلامي و ادلته کې راغلي :

يحرم الغناء وسماعه من غير آلة مطربة.

وأما الآلات: فيحرم في المشهور من المذاهب الأربعة (الحنفية والمالكية والشافعية والحنابلة)
استعمال الآلات التي تطرب كالعود والطنبور والمعزفة والطبل والمزمار والرباب وغيرها من ضرب
الأوتار والنايات والمزامير كلها.

فمن أدام استماعها، ردت شهادته، لقوله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ليكونن من أمتي أقوام
يستحلون الخمر والخنازير والخز والمعازف» وفي لفظ: «ليشربن ناس من أمتي الخمر، يسمونها
بغير اسمها، يعزف على رؤوسهم بالمعازف والمغنيات، يخسف الله بهم الأرض، ويجعل منهم القردة
والخنازير»

واستدلوا على تحريم المعازف من القرآن بقوله تعالى: {ومن الناس من يشتري لهو الحديث ليضل
عن سبيل الله} [لقمان: 31/6] قال ابن عباس: إنها الملاهي.

وبالمعقول: وهو أن هذه الآلات تطرب، وتدعو إلى الصد عن ذكر الله تعالى وعن الصلاة، وإلى
إتلاف المال، فحرمت كالخمر.

يعني: د موسيقي د آلاتو پرته د سندرو اورېدل حرام. او هر چې د موسيقي آلات دي حرمت يې په څلورو مذاهبو سره مشهور او د سندرو د آلاتو کارول لکه: عود يو ډول تار لرونکي آله، طنبور، رباب، طبله، ډول او سورني او نورو ټولو آلاتو کارول حرام دي.

څوک چې د موسيقي په اورېدو هميشوالی کوي شهادت يې د قبول وړ نه دی، په دليل د قول د رسول صلی الله عليه وسلم « ليکونن من أمتي أقوام يستحلون...» او په دليل د دغه حديث « ليشربن ناس من أمتي الخمر...»

او د موسيقي حرمت په قرآن سره په دغه قول د الله تعالی ثابت دی چې [ومن الناس من يشتري...]. ابن عباس وايي ددې نه سنډرې او موسيقي مراد دي.

معقول قول دا دی چې: د سندرو او موسيقي آلات د الله تعالی د ذکر او لمانځه مانع گرځي او د مال د ضايع سبب دی نو داسې حرام دي لکه خمر (شراب). (فقه اسلامي وادلته – باب حظر و اباحه).

د ائمه کرامو اقوال :

عمر بن عبدالعزيز رحمه الله وايي: «الغناء مبدؤه من الشيطان وعاقبته سخط الرحمن». د سندرو او موسيقي پيل کوونکی او بنسټ ايښودنکی شيطان دی او عاقبت يې د الله تعالی ناخوښي او قهر دی.

امام ابی حنيفه رحمه الله وايي: «الغناء من أكبر الذنوب التي يجب تركها فوراً» سنډرې او موسيقي له هغو لویو گناهونو څخه دي چې فوري ترک کول او پرېښودل يې واجب دي.

د اسلامي خلافت رئيس قضاء امام ابو يوسف رحمه الله وايي: «إِذَا سَمِعْتُ الْغِنَاءَ مِنْ بَيْتٍ، فَإِنِّي أَدْخُلُ عَلَيْهِمْ بِغَيْرِ اسْتِئْذَانٍ؛ لِأَنَّ تَغْيِيرَ الْمُنْكَرِ وَاجِبٌ، وَهَذَا مِنْكَ». كله چې زه د كوم كور څخه سندرې واورم، نو زه به د اجازې پرته هغوی ته ور ننوځم، ځكه چې د حرام كار منع كول واجب دي، او دا يو حرام او منكر عمل دی.

د امام مالك رحمه الله نه روايت دی چې: يو ځل د امام څخه د سندرو او موسيقي په اړه چا و پوښتل هغه په ځواب كې وويل: «إِنَّمَا يَفْعَلُهُ الْفُسَّاقُ عِنْدَنَا» زمونږ په نزد دا د فساق او بدكارو خلكو عمل دی.

امام شافعي رحمه الله چې كله له بغداد څخه مصر ته لاړ ويل يې: «خَرَجْتُ مِنْ بَغْدَادَ، وَخَلَّفْتُ شَيْئًا وَرَائِي أَحَدُتَهُ الزَّنَادِقَةُ يُسْمُونَهُ التَّغْيِيرَ؛ لِيَصِدُّوا النَّاسَ بِهِ عَنِ الْقُرْآنِ. وَقَالَ: إِذَا جَمَعَ الرَّجُلُ النَّاسَ لِسَمَاعِ جَارِيَتِهِ، فَهُوَ سَفِيهٌ مَرْدُودُ الشَّهَادَةِ، وَهُوَ بِذَلِكَ دِيُوْثٌ».

زه د بغداد څخه ووتلم شا ته مې داسې شې پرېښودل چې زنديقانو به هغه «التغيير» بللو (د موسيقي يو قسم آله) چې د هغه په وسيله به يې خلك له قرآن څخه منع كول.

او هغه ويلي: كله چې سړی خلك د ځوانې ښځې د سندرو اورېدو لپاره را ټول كړي، نو هغه بې عقل دی شهادت يې مردود دی او په دې كار سره هغه ديوت دی.

د امام احمد رحمه الله څخه د موسيقي په باره كې پوښتنه وشو، هغه په ځواب كې وويل: «إِنَّهُ يَنْبِتُ النَّفَاقَ فِي الْقَلْبِ، كَمَا يَنْبِتُ الْمَاءُ الْبَقْلَ». يقيناً هغه په زړه كې نفاق ته داسې وده ورکوي لکه اوبه چې باقليو ته وده ورکوي.

ابن قيم رحمه الله وايي: «فَأَقْلَ مَا يُقَالُ: إِنَّهَا شَعَارُ الْفُسَّاقِ، وَشَارِبِي الْخَمُورِ».

د موسيقي د تحريم لپاره ادنا خبره دا ده چې: سندرې او ساز سرود د بدکارو، فساقو او شرابخورو شعار دی.

قال الإمام ابن القيم رحمه الله: "إنك لا تجد أحدا عني بالغناء وسماع آلاته إلا وفيه ضلال عن طريق الهدى علما وعملا، وفيه رغبة عن استماع القرآن إلى استماع الغناء". وقال عن الغناء: "فإنه رقية الزنا، وشرك الشيطان، وخمرة العقول، ويصد عن القرآن أكثر من غيره من الكلام الباطل لشدة ميل النفوس إليه ورغبتها فيه".

او هغه رحمه الله وايي: ته به هيڅ داسې څوک پيدا نه کړې چې هغه د موسيقي اوري خو ددې سره دې د قرآن يو آيت هم اروي، مگر په هغه کې به د حقې لارې څخه د گمراهۍ طرف ته علماً او عملاً انحراف وي، او هغه به د قرآن د اوریدو پر ځای د موسيقي له اورېدو سره مينه او رغبت لري. او وايي: موسيقي د زنا سحر او تعويد دی، شرک شيطان دی، د عقل نیشه ده، او د ذکر مانع ده او د باطل او شهواتو طرف ته د زړه د ميلان وسيله ده.

او په دې باره کې يې داسې اشعار ويلي:

حـبـب الـقـرآن وحبـب الـحـان الـغـنا

فـي قـلـب عـبـد لـيـس يـجـتـمـعـان

وإذا تعلق بالسـمـاع أصـاره

عـبـد الـكـل فـلـانـة وفـلان

د قرآن مينه او د غنا مينه دواړه

د بنده په زړه کې نشي جمع کيدای

او کله چې د موسيقي تعلق پيدا شي
شي به بنده د هرې فلانيه او فلاني

همداسې ده د موسيقي فاحشه رسۍ چې چا غاړې ته کړه بيا به کله د بوې د منې او کله د بل د
مينې نغاړې ډنگوي او د خپل څښتن (جل جلاله) سره مينه، تعلق او په اخلاص بنده کې به پاتې
يا ډيره ناقصه وي .

پيدا کړي الله تعالى يو ژوندې کړي الله تعالى يو او بيرته مو ورتگ د هغه په لورې دى، دا چې په
کور کې موسيقي، په لاره او موټر کې موسيقي، په راډيو او تلويزيون کې موسيقي او په موبایل کې
موسيقي وي، او ټوله ورځ د الله تعالى پر ځای جانان او ليلا، عشق او عشقبازي يادوي نو آيا په
آخره خاتمه کې به څه يادوي؟ د جانکندن پر مهال به څه يادوي؟

ابن قيم رحمه الله وايي: يو سود خور ؤ چې د کلهې (لا اله الا الله) تلکين ته يې هيڅ توجه نه
کوله او د ځانکندن پر مهال يې داسې ويل: تسعة بالعشرة (نه پر لس) .

مه کوئ د دنيا محدود ژوند په لهو لعبو مه تيرئ.

او خپلې آخرې خاتمې ته متوجه شئ او که خدای مه کړه په همدې حال کې مرگ درته راشي نو
ستا دمه به ختلې وي او موسيقي به همداسې درته چالانه وي (اغوذ بالله من ذالك) .

د موسيقي اضرار

۱- موسيقي په زړه کې نفاق ته وده ورکوي :

ابن مسعود رضی الله عنه وايي: « العناء ينبت النفاق في قلب كما ينبت الماء الزرع » (ابوداود

بیهقي).

ژباړه: موسيقي په زړه کې نفاق داسې تازه کوي لکه اوبه چې کښت تازه کوي.

يعني موسيقي اورېدل د نورو کناھونو په نسبت داسې کناه ده چې په زړه کې نفاق را مينځته

کوي.

په زړه کې نفاق داسې مرض دی چې ددې په وجه د بنده په زړه کې د اسلامي شعائرو څخه

نفرت او له جنسي خواهشاتو او باطلو منکراتو سره علاقه پيدا کېږي، د عبادت په ادا کولو کې

سستي او رياء او د درواغو، په وعده وفاء نه کول، خيانت او نور رزيل صفات او اخلاق پکې را

مينځته کېږي.

نو پوه شئ چې غناء او موسيقي په زړه داسې اثر کوي چې له ذکر، قرآن، شرعي علم، تدبر او

تفکر د نفس د محاسبې څخه سرې غافله کوي او زړه ته رزيل خيالونه ور اچوي نو کله چې زړه

فاسد شو ټول بدن په فساد اخته کوي.

۲- د الله تعالی د ذکر څخه د زړه غفلت :

موسيقي انسان د شهواني او عشق رانی په خيالونو کې زنگوي چې د الله تعالی د عبادت او ذکر

څخه زړه غافله کوي، تلاوت او ذکر خو پر ځای پرېږده چې کله يې د لمانځه او فرضي عباداتو

قضاء کولو او ترک کولو ته هم اړ باسي، په تيره چې د نن زماني فاحشه موسيقي او بيا د هغه سره نچا هم وي (اغوذ بالله من ذالک).

دا حقيقت تر لمر واضح او ښکاره دی د هيچا څخه پټ نه دی.

د سفر پر مهال چې کله په سپرلی کې موسيقي غږيږي د موټر ټوله سپرلي يې د الله تعالی د ذکر څخه محروم کړي وي.

او کله چې په کوم هوټل او بل ځای کې فاحشه موسيقي او د هغه سره نچا وي، نو تاسې دوی ليدلي دي چې د لمانځه د ادا کولو لپاره جومات تللي وي ؟ او يا يې پر خپل وخت لمونځ ادا کړی وي ؟

او بس د دوی د نچا او نخرو فلمبرداري روانه وي. ځکه چې دلته د شيطان حکمراني وي ځکه چې خلک صوت شيطان نيشه کړي وي.

نو کله چې کوم زړه د الله تعالی د ذکر څخه غافله شو، نو دا زړه به دايم سرکرانه او هيڅ سکون به پکې نه وي.

قال تعالی: [وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا] (طه: ۱۲۴).

ژباړه: او هر چا چې مخ وگرځاوه له ذکر زما (زما اطاعت يې پرېښود او د خواهشاتو او طاغوت لاره يې غوره کړه) پس يقيناً هغه لره به تنگ او سخت ژوند وي.

ډيرو خلکو چې کله موسيقي ترک کړې ده د ژوند په اصلي سکون او اطمان پوه شوي دي، د زوجينو تر مينځ محبت او ښه سلوک باندې پوه شوي دي او په کور او ژوند کې يې سالمه او روغه فضاء را مينځته شوې ده.

۳- موسيقي د زنا له اسبابو څخه ده :

موسيقي د زنا او فاحشو اعمالو د اسبابو داسې يو سبب دی لکه شراب نو ځکه موسيقي د شرابو او زنا سره يو ځای ذکر شوي ده، لکه په دغه حديث کې: «لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحِرَّ، وَالْحَرِيرَ، وَالْخَمْرَ، وَالْمَعَازِفَ» ژباړه: يقيناً زما په امت کې به داسې کسان پيدا شي چې دوی به د زنا فاحش عمل، ابريشم، شراب، ساز او موسيقي حلال بولي.

موسيقي هغه لومړنی صوت شيطان دی چې د بيگانه نغو او سړيو سره د تعلق جوړولو او عشق بازی نغاړې وهي، د بيگانه شنه او تور خالونه، تورې سترګې، تور زلفان او د عشق او ناوليې مينې سندرې وايي. په تيره چې نچا ور سره وي د ویديو او فلم په بڼه وي.

موسيقي لومړی شيطاني دام دی چې شهوت ته حرکت ورکوي، د عشق الهام ورکوي او د فجوړو خواته دعوت ورکوي، فضل بن عياض وايي: (الغناء رقية الزنا). د سندرغاړو او د هغو د کلکو لارويانو احوال له چا څخه پټ نه دي.

۴- د الله تعالی د رحمت څخه لږوالی :

د موسيقي په غږ باندې د الله تعالی لغت دی، دا ملعون غږ دی، د موسيقي په مجلس باندې د الله تعالی لعنت اوريري او داسې مجلسونه د الله تعالی د رحمت څخه لږ دي. «صوتان ملعونان في الدنيا والآخرة، مزار عند نعمة، ورنه عند مصيبة»

۵- د متقيانو پر ځای د فاسقان سره مينه او علاقه :

په مسلمان باندې واجب ده چې د خپل رب (جل جلاله) او پيغمبر صلی الله عليه وسلم او متقيانو سره مينه ولري.

الله تعالى حکم کړی دی چې تاسې د متقيانو او نیکو خلکو سره ملګري شئ (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) [التوبه ۱۱۹] ژباړه: ای مؤمنان له الله څخه وويړي او له صالحانو خلکو سره ملګري شئ.

۶- د محبت په شرک اخته کيدل:

لقله سبحانه وتعالى: [وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ] (سورة البقرة).

ژباړه: او ځېني خلک داسې هم شته چې د الله پرته نور شيان شريکان نيسي او مينه کوي د هغوی سره، له هغوی سره دومره مينه کوي چې بايد يوازې له الله سره شوی وای او مؤمنان له الله سره کلکه مينه لري.

مګر په موسيقي باندې عادت کس له هغو سره مينه لري چې د هغه سندرې يې خوښې وي.

او بلاخره د متقيانو پر ځای د فاسقانو او شيطانانو ملګري شي.

لقله سبحانه وتعالى: [وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ] (الزخرف: ۳۶-۳۷).

ژباړه: او هغه څوک چه سترګې پټې کړي او ځان ناخبره ونيسي د الله تعالى له ياد څخه نو ورپسې به کړو، او مسلط به کړو په ده باندې شيطان، نو همدا شيطان به يې ملګري وي، او بيشکه دوی خامخا اړوي د لاری حقې څخه، او سره له دې گومان هم کوي چه دوی گني په سمه لار دي.

۷- د موسيقي د اورېدونکي شهادت نه قبلېږي:

ذَهَبَ جُمْهُورُ الْفُقَهَاءِ إِلَى أَنَّهُ لَا تُقْبَلُ شَهَادَةُ الْمُسْتَمِعِ لِلْمِزْمَارِ وَتُرَدُّ شَهَادَتُهُ وَتَسْقُطُ عَدَالَتُهُ

(موسوعة الفقهية ۱۰۸/۳۷ حاشیه ابن عابدين ۳۸۴/۴).

يعني: د جمهورو فقهاؤ په نزد د موسيقي اورېدونکي شهادت د قبول وړ نه دی او د هغه

عدالت له مينځته تللی دی.

۸- په موسيقي باندې د مال مصرفوونکي د شيطان وروڼه دي :

څوک چې ډمان راوړي سندنې ورباندې وايي اجرت ورکوي، يا د موسيقي سامان اخلي دا مال په

حرامو کې لگول شوی مال دی او په حرامو کې د مال لگولو ته «تبذر» وايي.

لقوله سبحانه وتعالى: (ولا تبذر تبذيراً، إن المبذرين كانوا إخوان الشياطين) [سورة الإسراء

(۲۶-۲۷)

ژباړه: او اسراف مه کوي په اسراف کولو سره، يقيناً اسراف کونکي د شيطان وروڼه دي.

او د قيامت په ورځ به پوښتنه ورڅخه کيږي چې مال دې په څه کې لگولی وو.

۹- د گناه د پيټې درنيدل :

د موسيقي اورېدل پخپل ذات کې گناه او د هغه سربيره د نورو گناهونو سبب کيږي، هر ورځ

يو ساعت يا څو ساعته يا هر ورځ او بلاخره ټول عمر اورېدلو گناه يې په عمل نامه کې ليکل

کيږي، او سړي ته به دغه گناه عادي او نالږ څرگنديږي خو يو وخت به داسې سرحد ته رسيدلی

وي چې وزن به يې تر ښو او نیکو کارونو اوښتی وي.

[فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ * فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ * وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ * فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ] (القارعة

: ۹-۶).

د خلاصون لارې

ورونو او خویندو! اوس مو چې د موسيقي حرمت او د هغه اضرار وپېژندل تاسې ته د هغه څخه د خلاصون په ځینې لارو باندې وصیت کوم هیله ده چې کلک عزم وکړئ او د دغه سترې بلاء څخه ځان خلاص کړئ.

۱- خپل څښتن (جل جلاله) ته د نصح توبه وکړئ، په تیر وخت پېښمانتیا او توبه او د هغو فوراً ترک کول او د آینده لپاره د هغه د ترک کلک عزم کول او د گناه په ترک باندې صبر اخیارول.

۲- د سندرو او موسيقي ټول مواد له موبایل، کمپیوټر او کور څخه ایستل او د هغه له مینځه وړل او د ناچاری په صورت کې د اسلامي اناشیدو اورېدل.

۳- پنځه وخته لمونځ په جماعت ادا کول ځکه کامل لمونځ سپری له بدو کارونو ساتي او د لمانځه کمال په جماعت سره ادا کول دي او د بنځې لپاره په خپل وخت لمونځ سره له ټولو احکامو.

۴- ډیر ډیر استغفار لوستل ځکه چې استغفار د گناهونو اثر له مینځه وړي او بدن پاکوي.

۵- هر وخت او په خاص توگه د سبأ او بیگا اذکار لوستل ځکه چې د اذکارو ویلو په وجه شیطان لرې کیږي او د خیر لپاره سینه پراخه مومي.

۶- د فاسقو خلکو ملگرتیا پرېښودل او د هغه پر ځای د نیکو او صالحو ملگرتیا او د ذکر،

علم او خیر په مجلس کې برخه اخیستل.

۶- د مشهورو قاريانو د قرآن تلاوت ته غور نيول کوم چې په ښه اواز خشوع او خضوع سره تلاوت کوي په خاصه توگه د (محمد البراک ، شيخ ادریس أکبر او محمد انور الشحات) تلاوت ته غور نيول.

۷- د پيغمبرانو عليهم السلام، صحابه کرامو او د امت د صالحو کسانو قصص لوستل او د هغوی د ژوند څخه عبرت اخيستل.

۸- په تنهائي کې له ځان سره محاسبه کول، د تير وخت په بدو کارونو پښېمانتيا او بيا د الله تعالی له وېرې او د بې حسابو نعموتو په شکرانه خپلې اوښکې تويول..... او په داسې سترگو به د دوزخ اور حرام وي.

۹- د هدايت دعا او د ټولو رزائلو څخه د خلاصون دعا او د تقوی او په ايمان باندې د ثبات دعا غوښتل.

په آخر کې د ځان او ټولو مسلمانانو وروڼو او خویندو لپاره دعا کوم چې ای الله ! مونږ د دغه ديني او اخلاقي وېاء څخه خلاص کړي، فاسقو، رزيلو او فاني سندرو پر ځای مو ستا د کلام قرآن سره مينه پيدا کړي.

د تېلويزیوني اورادیويي خپرونو گټه او زیان

اوسني الکتروني وسائل لکه: تلویزیون، راډیو، تېلفون او انټرنټ په خپل ذات کې مباح وسائل دي چې د خیر لپاره کارول یې لوی خیر دی او د شر لپاره کارول یې ستر شر او بربادي را مینځته کوي.

په کم مصرف او لږ کار سره تر ډیرو خلکو پورې سړی د خیر او اصلاح خبره او د خیر دعوت رسولی شي.

همداسې که د شر لپاره وکارول شي نو ډیر خلک به د هغه د شر او ضرر سره مخ شي. او بیا په دغو وسائلو کو تر ټولو مهم یې تیلویزیون او راډیو ده چې هر څوک کولای شي هغه په آسانی سره تر لاسه کړي.

متأسفانه زمونږ په هیواد کې اکثره دغه وسائل د کفري اشغال او یا هم فاسقو عناصرو په لاس کې دي چې سختې زهرجنې خپرونې کوي.

د غربي او کفري سريالونو ضرورونه :

دا شیطاني زهرجنې خپرونې د هر مسلمان او هرې مسلمانې کورنۍ په عقیدوي او اخلاقي تربیه سخت بد اثر لري چې اوس مهال یې په ټولنه کې بد اثرات هر چا ته څرگند دي او څوک چې یو زړه ایمان او عقل لري هغوی ورباندې قانع دي چې دا خپرونې واقعاً خطرناکې پایلې لري چې ددې زهرجنو خپرونو ځینې اضرار په لاندې ډول دي :

۱- د هندي، ترکي او نورو سريالونو او ډرامو له لارې په پوره چل او فریب سره په اسلامي ټولنه کې د نصرانیت، یهودیت او بودیزم عقائد خپرول.

۲- د سريال، ډرامې، اعلان او تبليغاتو له لارې په اسلامي ټولنه کې د رزيلو او فاسدو اخلاقو خپرول.

۳- په خلکو کې د بيگانه نارينه او ښځو کې ژوند، بې حجابي، فحشاء او موسيقي رواجول.

۴- خلک په وړو مسائل مصروف ساتل او د سترو قضاوو څخه د هغوی غافله کول. مثلاً: د درس او تعليم پرځای، لوبو او ورزش ته دومره وده او تبليغات چې بلاخره ټول ورباندې مصروف شي.

۵- خاوند ته د ښځې پرېښودلو درس ورکول او همدارنگه ښځې ته د خاوند څخه د بغاوت درس ورکول، کورنۍ نظام خرابول او د زوجينو تر مينځ د اعتماد او اطمینان ختمول.

۶- په اسلامي ټولنه کې سمت پرستی، قوم پرستی او ژب پرستی ته زمينه برابرول.

۷- د فاسقانو اظهار او د متقيانو لړې ساتل، ددغو شیطاني مډيا په پردو اکثراً هغو کسانو ته موقع ورکول کيږي چې هغوی ښکار فاسق، په ټولنه کې منکرات او فساد خپروي، په غلا چور او غصب او ظلم مشهور وي.

۸- په اسلامي ټولنه کې شیطاني اقتصادي بازار رواجول، سودي ادارو ته تبليغات کول او په ټولنه کې د سود، قمار اقتصادي احتکار او انحصار رواجول.

ځکه ډير کسان چې علم او پوهه نلري او يا د دوی منافقت او فساد ته متوجه نه وي هغوی فکر کوي چې څه د تيلويزون له صفحه خپري هغه به نو مباح وي او څه باک به نلري (الغاذ بالله)، خلک په چل او فريب په گناه او فساد اخته کول. او د اسلام په خاوره کې په پوره جرأت سره خلک د گناه او فساد لورې ته بلل.

۹- په سترگو د منکر لیدل او د هغه څخه انکار او کرکه نه کول. چې د گناه او منکراتو څخه

کرکه او نفرت د ایمان وړستی درجه ده. یعنی سره له دې چې ډیر د دغو شیطاني مډیا په

اضرارو پوه دي خو بیا هم د خپلې کورنۍ سره یو ځای د هغه نندارې کولو ته ناست او د کور

مشر او مسئول د دغه فساد پر وړاندې خپل سقوط اختیار کړی وي.

۱۰- ټول وخت د فکر مشغول ساتل ځکه ځینې ډرامې او سریالونه زیات وخت نیسي د هغه د

مسلسل لیدلو او تعقیب په فکر کې وي.

۱۱- د درس په زده کړه، کورني کار او درسي مسئولیتونو کې پاتې راتلل.

۱۲- د ماشومانو په خوب کې ډارېدل ځکه چې ځینې صحفې ماشومانو ته بدې وي او د نجونو او

ځوانانو د آینده ژوند په اړه سوچونه او تشویشونه پیدا کېدل ځکه چې دغه سریالونه د

کفرې ټولنو انعکاس کوي او په کفرې ټولنه کې کورنۍ نظام پاشل شوی وي د زوجینو د

محبت پر ځای د بیګانه سره د ملګرۍ سیستم کارول کېږي، او د دغو صحنو لیدل په

مسلمانان په پیغله او مسلمان ځوان سخت بد اثر کوي.

۱۳- د بیګانه نارینه او بنځو تر مینځ د عشقي قصو بیانول، نجونو او ځوانانو ته د واده مخکې د

عشق، اختلاط، د بیګانه سره ملګرې او ارتباط درس ورکول او د ذهن څخه یې د پاک اسلامي

با عطفه او پاکدامنه ژوند ایستل.

۱۴- د اسلامي اخلاقو، مینې محبت او ورورولۍ پر ځای د ماشومانو په ذهن کې د جنګ، قتل،

وهلو او په قهر او غصه کېدو درس ورکول ځکه جنګي فلمونه، د وهلو او ټکولو جاهلانې لوبې

او ورزش کوچنیو ماشومانو ته همدا پیغام رسوي.

۱۵- په اسلامي ټولنه کې د کفري دود او رواج خپرول ځکه چې د غربي ډرامو او سیريالونو څخه لباس، اخلاق، بې حجايي او نور سلوک او فوچ عادات زده کوي.

۱۶- د سیريالونو بل ستر هدف دا دی تر څو په خلکو کې خصوصاً په ځوانانو او نجونو کې شهوت خپور کړي او دوی د شهوت رانی او شهوت پرستی باندې وروزل شي او د حیا او غیرت، مړانې جذبه یې ورختمه کړي.

لکه د نصرانیت یو مبلغ چې خپلو ملگرو ته د بیان په یو برخه کې وایي:

مونږ د مسلمانانو داسې نسل برابر او چمتو کړی چې استعمار د هغه په انتظار کې دی، داسې نسل چې د سختۍ په وړاندې مقابله نشي کولای، بې پروا، راحت طلبه او تمبل دی کچیرې کوم لوړ مقام او مرتبه تر لاسه کړي د عیش او شهوت پرستی له کبله کومه د ځوانمردۍ سخا نلري (مسیحیت و پیژنی، دراسات فی الادیان ص ۳۸۳).

۱۹- په ټولنه کې د مخدراتو او په خاصه توګه خمر (شرابو) رواجول.

۲۰- د وخت ضایع کېدل، انسان دنیا ته د یو ستر هدف لپاره راغلی دی چې هغه د الله تعالی عبادت دی (په ټولو چارو کې د الله تعالی فرمانبرداري کول) او دې دنیا ته بیا راتلل نشته. دوهم چانس، دریم چانس نلري، که چا د اسلامي شریعت موافق ژوند تر سره کړ کامیاب او که د هغه مخالفت یې وکړ نامراد دی.

۲۱- منکراتو، گناهونو او فساد ته رسمي بڼه ورکول. عام خلک داسې فکر کوي چې څه د تېلويزون او يا راډيو له شیطاني صفحو خپرېږي، کیدای شي هغه مباح وي څه باک ونلري (الغاز بالله) ځکه هغوی کمان کوي چې دا شيان خو د وخت د رژیم له سلطې لاندې تر سره

کبړي، خبر نه دي چې په دې کې د اشغال ستر اهداف پراته دي هغه دا چې غواړي قصداً پر
ځمکه کې فساد خپور کړي او خلک په گناهونو او فساد اخته کړي.

۲۲- د اسلامي شعائرو او ملي کلتور سپکاوی، د ډرامو او تبليغاتو په ځینې صحنو کې بیره، لگوته
او افغاني لباس واله کس مجرم ښودل او د نيکتايي او درشي او غربي ماډل واله کس ښه او
صالح ښکاره کول.

۲۳- د اسلامي شريعت په احکامو لکه: حجاب، ديني عالم، اسلامي اخلاقو او آدابو ملنډې وهل.
۲۴- د کفارو او منافقينو او فاسقانو جرمونه پټول او يا کم معرفي کول او د مسلمانان کوچني
جرم او خطاء ستر ښودل او معرفي کول.

۲۵- په اخبارو کې درواغ ويل، پر خلکو بهتان لگول، او پر ځينې ډرامو او پروگرامونو کې پر خلکو
باندي توکي او مندي وهل.

۲۶- د صحي، تعلیمي او کلتوري پروگرامونو پر ځای د لېو، لعبو او عبثو شيانو خپرول.
۲۸- د عام خلکو د غلولو او تیرایستلو لپاره د ځینې مذهبي پروگرامونو ځای پر ځای کول. تر څو
عام خلک ورباندې وغلوي چې پر دغه تیلویزون او راډیو کې خو ديني خپرونې لکه: څه د قرآن
تلاوت او يا د ملا لخوا د ديني پوښتنو ځوابول او داسې نور تر څو ددې په وسيله د خلکو
غبرگون او مخالفت کم کړي

لکه چې یو تیلویزون خپله داسې اعتراف کوي:

شیوه آزاد این تلویزیون در پخش موسیقی در اوایل موجب بروز مخالفت‌هایی در محافل
مذهبی افغانستان گردید بطوریکه برای مثال پس از افتتاح فرستنده زمینی این تلویزیون در
شهر هرات جمعی از نماز گزاران در مسجد جامع هرات به گفته خودشان برای غروب تلویزیون

؟؟ دست به دعا برداشتند. پس از ماجرای محکوم شدن تلویزیون؟؟ که خلاف اصول اسلامی تشخیص داده شد، بیشتر شبکه‌های خصوصی افغانستان اقدام به خودسانسوری برنامه‌های خود کردند و تلویزیون؟؟ نیز از این قائده مستثنا نبود.

اخیراً تلویزیون؟؟ اقدام به پخش برنامه‌ای مذهبی کرده‌است تا حدودی از مخالفت‌ها بکاهد اگرچه شدت مخالفت‌ها نیز کم شده و مخالفین این تلویزیون تا حدودی با شرایط جدید رسانه ای افغانستان کنار آمده‌اند.

اوس چې چا ته د دغو شیطاني ورکشاپونو د زهرجنو خپرونو یادونه وکړې، نو هغوی د خپل دلیل د پاره وایي: په هغه کې څېنې دیني او مذهبي خپروني هم شته، د قران قرائت هم شته. مسلمانانه وروره! دغه لږ لږ مذهبي خپروني یې ستا د غولو لپاره ځای پر ځای کړي دي که نه هغه اصلاً ستا د دین او کلتور نړول غواړي

۲۹- د ذکر، عبادت او دیني واجباتو ترک، ځینې کسان چې په ډرامه او مسلسل سریال سره او گرم راشي نو بیا جماعت هم ورڅخه فوت شي او د شپې تر ناوخته پورې ناسته وي بلاخره خوب ورباندې ورشي او بې لمانځه بیده شي او بیا د سهار لمونځ هم ورڅخه قضاء شي.

پورته ټکي د مشتمل نمونه خروار په توګه بیان شول نور دا تر لمر واضح خبره ده مسلمانانه وروره د کورنۍ مسئوله! دا څرګند حقیقت دی چې هیواد مو د کفارو لخوا اشغال شوی دی هر ډول فتنو او منکراتو ته ښه زمينه مساعدده ده، خو واورئ چې د الله تعالی د جانبیه پر مونږ باندې امتحان دی، مسلمان د خپلې کورنۍ پر وړاندې مسئول دی

ښایي چې خپل ځان او خپل اهل عیال د دوزخ د اور څخه بچ کړي.

حُكَّهُ اللَّهُ تَعَالَى فَرْمَايِي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا]

ژباړه: ای مؤمنانو خپل ځانونه او خپل اهل عيال مو د دوزخ له اوره وساتئ.

که د الله تعالی رضا او د اور څخه نجات غواړئ نو بیا صبر وکړئ او له ناروا امر و څخه پرهیز

وکړئ.

په دې کې شک نشته چې ټول ناروا کارونه څه مؤقتي خوند لري خو گورئ پایلې یې ډیر

خطرناکې دي.

چا چې د ناروا کارونو څخه ځان وساتلو الله تعالی به هغه ته په دنیا کې مطمئن او خوشحاله

ژوند ورکړي په آخرت به یې له سخیو وژغوري او د الله تعالی لوی مېلمستون (جنت) ته به داخل

شي.

*نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ]

(فصلت: ۳۰، ۳۱).

ژباړه: مونږ په دنیا کې ستاسې دوستان یو او په آخرت هم او په جنت کې به تاسې ته ټول هغه

څیزونه وي چې تاسې یې هیله وکړئ او ټول هغه څه به مو په مخکې وي چې تاسې یې وغواړئ.

تصويرونه او فلمبرداري

تعريف:

تصوير په لغت کې د صورت او عکس جوړولو ته وايي په اصطلاح کې عکس د يو شي داسې کيفيت دی چې د بل شي سره يې فرق کيږي او يا عبارت له داسې کيفيت څخه دی چې د شي څېره او شکل داسې پکې څرگنديږي لکه چې همغه شي ته گوري.

د تصوير حکم :

تصويرونه د حکم له مخې په مباح (جايز) او حرام ويشل شوي دي

اول – مباح تصويرونه :

۱- د انسان د ټولو جوړ کړو شيانو ترسيم جايز دی لکه: د کور تصوير، د موټر، الوتکې، کښتۍ، جومات او نورو.

جاء في موسوعة الفقهية (هيئت كبار علماء الاسلام):

لَا بَأْسَ بِتَصْوِيرِ الْأَشْيَاءِ الَّتِي يَصْنَعُهَا الْبَشَرُ، كَصُورَةِ الْمَنْزِلِ وَالسَّيَّارَةِ وَالسَّفِينَةِ وَالْمَسْجِدِ وَغَيْرِ

ذَلِكَ اتِّفَاقًا ؛ لِأَنَّ لِلْإِنْسَانَ أَنْ يَصْنَعَهَا، فَكَذَلِكَ لَهُ أَنْ يُصَوِّرَهَا (موسوعة الفقهية ۹۸/۱۲).

۲- د اهل علم په اتفاق د جماداتو لکه: غرونه، بحرونه، لمر، سپوږمۍ، آسمان او ستورو

تصويرونه جايز دي همدارنگه د نباتاتو تصويرونه لکه: گيا، شنه بوتې، ونې، ميوجات،

بارداره ونې او د غير بار دارو ونو تصويرونه ايستل جايز دي.

جاء في موسوعة الفقهية :

لَا بِأَسِّ بِتَصْوِيرِ الْجَمَادَاتِ الَّتِي خَلَقَهَا اللَّهُ تَعَالَى - عَلَى مَا خَلَقَهَا عَلَيْهِ - كَتَصْوِيرِ الْجِبَالِ
وَالْأُودِيَةِ وَالْبِحَارِ، وَتَصْوِيرِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالسَّمَاءِ وَالنُّجُومِ، دُونَ اخْتِلَافٍ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ
الْعِلْمِ.

جُمُورُ الْفُقَهَاءِ عَلَى أَنَّهُ لَا بِأَسِّ شَرَعًا بِتَصْوِيرِ الْأَعْشَابِ وَالْأَشْجَارِ وَالثَّمَارِ وَسَائِرِ الْمَخْلُوقَاتِ
النَّبَاتِيَّةِ، وَسِوَاءِ أَكَانَتْ مُثْمِرَةً أَمْ لَا، وَأَنَّ ذَلِكَ لَا يَدْخُلُ فِيهَا نَهْيٌ عَنْهُ مِنَ التَّصَاوِيرِ (الموسوعة
الفقهية ١٢/٩٧-٩٩).

همدارنگه د ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت نقل شوی دی چې: «إِنْ كُنْتَ فَاعِلًا فَصَوِّرِ
الشَّجَرَ وَمَا لَا رُوحَ فِيهِ قَالَ لَا يَحْرُمُ تَصْوِيرُ الشَّجَرِ وَالنَّبَاتِ وَمَا لَا رُوحَ فِيهِ (فتح الباري ١٠ /
٣٩٤ ، والطحاوي على الدر المختار ١ / ٢٧٤).

يعني: کچېرې ته دا کار کوې نو د ونې او هغه څه تصویر وباسه چې روح پکې نه وي، او وايي: د
ونو او نباتاتو او هغه چې روح پکې نه وي تصویر ایستل حرام نه دي.

دوهم – حرام تصویرونه :

د ساه لرونکو تصویرونه لکه: انسان، حیوان او مرغه تصویرونه مطلق حرام دي هغه که د
مجسمې په شکل وي، د ترسیم په شکل وي او یا د عکاسې د چاپ په شکل وي.

د دغه تصویرونو څخه ضروري تصویرونه کوم چې د ضرورت لپاره وي لکه: تذکره، پاسپورت
او نور د معاصرو فقهانو په نزد مستثنی دی، ځکه چې د فقه قاعده ده چې: «ان الضروريات يبيح
المحضرات.»

جاء في موسوعة الفقهية و الطحاوي على الدرالمختار :

يَحْرُمُ تَصْوِيرُ ذَوَاتِ الْأَزْوَاجِ مُطْلَقًا، أَي سِوَاءِ أَكَانَ لِلصُّورَةِ ظِلٌّ أَوْ لَمْ يَكُنْ. وَهُوَ مَذْهَبُ الْحَنْفِيَّةِ وَالشَّافِعِيَّةِ وَالْحَنَابِلَةِ. وَتَشَدَّدَ النَّوَوِيُّ حَتَّى ادَّعَى الْإِجْمَاعَ عَلَيْهِ. وَفِي دَعْوَى الْإِجْمَاعِ نَظَرٌ يُعْلَمُ مِمَّا يَأْتِي. وَقَدْ شَكَّكَ فِي صِحَّةِ الْإِجْمَاعِ ابْنُ نُجَيْمٍ كَمَا فِي الطَّحْطَاوِيِّ عَلَى الدُّرِّ.

(موسوعة الفقهية ج ١٢/ص ١٠٢، الطحطاوي على الدر المختار ١/٢٧٣).

د ساه لرونكي د تحريم دلايل په لاندې ډول دي :

لومړی حديث:

ابن عمر وايي: پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي:

« إِنَّ الَّذِينَ يَصْنَعُونَ هَذِهِ الصُّورَ يُعَذَّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يُقَالُ لَهُمْ: أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ (رواه

البخاري و مسلم).

ژباړه: د قيامت په ورځ هغو کسانو ته چې دا تصويرونه جوړوي عذاب وړکول کيږي، هغوی ته

ويل کيږي ژوندي کړئ هغه څه کوم مو چې جوړ کړي وو).

دوهم حديث :

عبدالله ابن مسعود وايي: له پيغمبر صلی الله عليه وسلم نه مې واړويدل چې فرمايل يې:

إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوِّرُونَ» (رواه البخاري و مسلم).

ژباړه: د قيامت په ورځ له خلکو څخه سختين عذاب د تصوير جوړونکو دی.

دریم حديث :

عايشه رضی الله عنه وايي: پيغمبر صلی الله عليه وسلم له سفر څخه راغی او ما په طاق

باندي يوه پرده څرولې وه چې په هغه باندي د (ساه لرونكي) تصوير ؤ، كله چې پيغمبر صلی الله

عليه وسلم هغه وليده د مخ مبارک رنگ يې بدل شو او ويې فرمايل: «يَا عَائِشَةُ، أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهَهُونَ بِخَلْقِ اللَّهِ» (رواه البخاري ومسلم)

ژباړه: اى عايشې! د قيامت په ورځ له خلكو څخه سختين عذاب هغو كسانو ته وركول كېږي چې دوى كوښښ كوي د الله تعالى د خلقت په مثل شى جوړ كړي.

څلورم حديث :

ابن عباس رضي الله عنهما روايت كوي چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايي: «مَنْ صَوَّرَ صُورَةً فِي الدُّنْيَا كُفِّفَ أَنْ يَنْفُخَ فِيهَا الرُّوحَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَيْسَ بِنَافِخٍ» (رواه البخاري و مسلم).

ژباړه: څوك چې په دنيا كې تصوير جوړوي هغه د قيامت په ورځ كې د هغه په روح اچولو مكلف كېږي حال داچې هغه د روح د اچولو توان نه لري.

پنځم حديث

له ابن عباس رضي الله عنهما روايت شوى دى چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم فرمايي: «كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوَّرَهَا نَفْسًا فَتُعَذِّبُهُ فِي جَهَنَّمَ»

ژباړه: هر تصوير جوړونكى په دوزخ كې دى (كچېرې توبه ونباسي)، په هر شكل يې چې جوړ كړى وي هغې ته به د روح شكل وركړ شي او د هغه په وسيله به هغه ته په دوزخ كې عذاب وركوي .

پورته ټول احاديث د ساه لرونكو تصويرونو پر حرمت دلالت كوي مگر د ونې، سيند، غره او دې ته ورته نور بې ساه شيانو چې ابن عباس رضي الله هغه ته اشاره كړې ده او نورو صحابوو په هغه باندې اعتراض نه دى كړئ باك نه لري.

وبالله التوفيق. و صلى الله علي نبينا محمد و آله و صحبه و سلم

د بې شرمه فاحشو تصويرونو حکم :

د ساه لرونکو تصويرونو حرمت په تفصيل سره ذکر شو چې د ساه لرونکو تصويرونه ايستل پخپل ذات کې حرام دي.

مگر که دا تصويرونه د فتني جوړېدو، فساد او بداخلاق سبب کېږي نو د تصوير د حرمت او گناه سربيره به په ټولنه کې د فتني، فحشاء او بداخلاق خپرول وي، لکه: په ځينې مجلو، تجارتي اعلاناتو باندې د ښځو او سړيو لوڅ او نيمه لوڅ تصويرونه نصبول او خپرول چې د سړي وجدات د هغه څخه شرم کوي.

دغه تصويرونه په ټولنه کې لويه بې شرمي، بې حيايي او فتنو، فساد او فحشاء ته زمينه برابروي او دا اکثراً په هغو هيوادو، ښارونو او محلاتو کې تر سترگو کېږي کوم چې د غرب د ناولي شيطاني ډيموکراسۍ غبار وهلي وي.

د تحريم دلائل :

۱- په حديث شريف راغلي دي چې: «لاتباشر المرأة المرأة فتنتهما لزوجها، كأنه ينظر إليها» (البخاري).

ژباړه: ښځه به د بلې ښځې سره لوڅ بدن يا کوم اندام نه ښلوي او د هغې صفت به خپل خاوند ته نه بيانوي گواکې دا داسې دی لکه خاوند يې چې د هغې ښځې طرف ته نظر کوي. او بيگانه نيمه لوڅو عکسونو ته کتل په طريقه اولی حرام دي.

۲- ښځې او نارينه ته د ټاکل شوې عورت پټول فرض دي او د بل عورت ته کتل حرام دي.

د ښځې ټول بدن عورت دی نو د هغې لپاره واجب ده چې د نامحرمو څخه ټول ځان پټ کړي

د مذاهبو د جمهورو فقهاؤ په نزد د بښې ټول بدن د بيگانه پر وړاندې عورت دى پرته له لاسونو او قدمونو او د مخ پټول د فتنې له وجې په حجاب كې شامل دي.

او د بښو تصويرونه اخيستل مطلق حرام دي ځكه چې په دې كې فتنه او شر دى د بيگانه بښې اصلي عورت او د هغه تصوير ته كتلو كې فرق نشته او دواړه حرام دي، ځينې معاصر فقهاؤ وايي چې تر اصلي نظر تصوير خطرناك دى ځكه نظر د لږ وخت وي او جنسي تصوير څخه زياته استفاده كولاى شي چې فتنه يې زياته ده.

جاء في موسوعة الفقهية (هيئت كبار علماء الإسلام):

ذَهَبَ جُمْهُورُ الْفُقَهَاءِ إِلَى أَنَّ جِسْمَ الْمَرْأَةِ كُلَّهُ عَوْرَةٌ بِالنِّسْبَةِ لِلرَّجُلِ الْأَجْنَبِيِّ عَدَا الْوَجْهَ وَالْكَفَّيْنِ ؛ لِأَنَّ الْمَرْأَةَ تَحْتَاجُ إِلَى الْمُعَامَلَةِ مَعَ الرِّجَالِ وَإِلَى الْأَخْذِ وَالْعَطَاءِ لَكِنْ جَوَازُ كَشْفِ ذَلِكَ مُقَيَّدٌ بِأَمْنِ الْفِتْنَةِ. وَوَرَدَ عَنْ أَبِي حَنِيفَةَ الْقَوْلُ بِجَوَازِ إِظْهَارِ قَدَمَيْهَا ؛ لِأَنَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى نَهَى عَنْ إِبْدَاءِ الزَّيْنَةِ وَاسْتَثْنَى مَا ظَهَرَ مِنْهَا. وَالْقَدَمَانِ ظَاهِرَتَانِ ، وَيَقُولُ ابْنُ عَابِدِينَ: إِنَّ ظَهَرَ الْكَفَّ عَوْرَةٌ ؛ لِأَنَّ الْكَفَّ عُرْفًا وَاسْتِعْمَالًا لَا يَشْمَلُ ظَهْرَهُ . (موسوعة الفقهية ٢٢/١٦ ، بدائع ٢٩٥٦/٦ ، حاشيه ابن عابدين ١/٤٠٥).

و جاء في فتاوي الاسلام سوال جواب :

قوله تعالى: (قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ. وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ...) (النور/ 30، 31).

ولا فرق بين مشاهدة المرأة الأجنبية على أصل خلقتها، أو على صورة ثابتة، أو متحركة، أو كانت رسوماً يدوية، فكيف إذا كان المشاهد هو عورات! ومشاهد جنسية مثيرة!؟

و جاء في فتاوى اللجنة الدائمة (هيئت كبار علماء):

والمرأة كلها عورة في ظاهر أدلة الكتاب والسنة، فالواجب عليها ستر جميع بدنها عن غير محارمها ؛ لقول الله تعالى: (وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ) النور/31 ؛ وقوله سبحانه: (وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ) الأحزاب/53.

قوله: تصوير النساء لا يجوز مطلقاً لما في ذلك من الفتن والشور التي ترتب عليه زيادة على تحريم التصوير في حد ذاته، فلا يجوز تصوير النساء للسفر ولا لغيره، وقد صدر عن هيئة كبار العلماء قرار بتحريم ذلك انتهى.

ولا يُعذر الزوج بتصوير زوجته وهي عارية لكونه زوجاً، فهذا لا يبيح له ذلك الفعل القبيح، ولا يعد غياباً عن زوجته عُذراً له ؛ لحرمة تصوير النساء ابتداءً – وقد ذكرنا فتاوى العلماء في ذلك - ؛ ولما يمكن أن يترتب على ذلك من مفسد، ومما يمكن أن يترتب على الاحتفاظ بصورة الزوجة وهي عارية، أو غير محتشمة: " فتاوى اللجنة الدائمة" (1 / 718، 719).

د ودونو او نورو محافلو فلمبرداري :

دنكاح په مجالسو او خصوصاً هوتلونو کې د نارينه او بنځو، ډمانو او اتن چيانو تصويرونه او فلمبرداري تر سره كيږي چې دا عمل يې تر ټولو ستر منكر او فحشاء ده ځكه ددې فلمونو څوك ضمانت كولای شي؟ چې نورو خلكو ته به نه رسيږي چې وروسته به دا د يوه فلم په حيث كارول كيږي، د نامحرمو نارينه او بنځو سيل به پكې كيږي، په داسې شان چې يو كس به يې له خپل ناموس نه خبر نه وي خو د ده د بنځې فلمونه به په نورو كورونو كې كتل كيږي.

ددې فلمبرداري او موسيقي لپاره چې هر چا ډمان او عكاسان راوستلي وي خو پورې چې ددې فلم څخه استفاده كيږي گناه به يې د ده پر غاړه وي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «دعا إلى ضلالة، كان عليه من الإثم مثل آثام من تبعه، لا ينقص ذلك من آثامهم شيئاً» (مسلم ۲۶۷۴)

ژباړه: او چا چې خلک د يوی گمراهی طرف ته دعوت کړل نو د دغی گناه به هومره گناه وي چې کوم گناه کونکی د ده د گمراه کونکی عمل په وجه بې لاری شوي او گناه کار شوي وي او د دغه خلکو په گناه کې به هم کوم کمي نه راځي.

او په دې فاحش کار لکول شوی مال تبذیر دی .

او څوک چې قصداً دا بې شرمي رواجوي دغو بې شرمی ته دعوت کوي او غواړي چې په خلکو عامه شي نو د هغوی لپاره په دنيا او آخرت کې سخت عذاب دی. لقوله سبحانه وتعالى: « إِنَّ

الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ » [النور: 1]

ژباړه: کوم کسان چه غواړي د مسلمانانو په ډله کې فحشاء خوره کړي شته دغو (کسانو) ته

په دنيا او آخرت کې سخت دردوکی عذاب.

په هر کور او حيب کې پټه بلاء :

نن د هر ځوان، نجلی او هر چا سره کامره لرونکی، صوت او ویديو لرونکی موبایل او آی فون موجود دي، بې ځایه تصویرونه ورباندې اخلي هر یو نن عکاس جوړ شوی او د هر چا په جیب او کور کې کمره موجوده ده چې د تصویرونو حرمت او وعیدونه مخکې بیان شول، کله بیا لويي

فتني ته لاس اچوي په ودونو، لارو او کوچو کې په ښکاره يا پټه د بيگانې ښځو او هلکانو تصویرونه اخلي چې لويه بې شرمي او فحشاء ده، او کله ددې لارې تجسس کوي.

د خپلو کورونو څارنه وکړئ او په لوی لاس يې مه بربادوئ

يو بقال چې د کابل له منډوي څخه کمپلې وړي او بيا يې په اطرافي کلیو او قريه جاتو کې

خرڅوي، له هغه څخه چا پوښتنه وکړه چې آیا په دغه عمل کې ستا څه کټه شته ؟

بقال وايي: په دې کار کې دومره کټه نشته، مگر زه ددې تر څنګ بل کار تر سره کوم چې په

هغه کې زما لپاره زیاته کټه ده.

بقال زیاتوي: زه په (۵۰) يا (۱۰۰) افغانۍ د موبایل میموري (حافظه) اخلم بیا هغه له جنسي

فلمونو څخه ډکوم او بیا دا میموري هر یوه یې په (۱۰۰۰) افغانۍ په نجونو او پیغلو خرچوم، او

زما په دې کار کې ډیره فائده ده، کله چې په دوی باندې دغه فلمونه په پټه توګه د کمپلو خرڅولو

په بهانه خرڅوم نو هغوی زما څخه خوښې وي دا قصه پرون د جومات امام را ته وکړه چې

هغه ته په منډوي کې یو عمده فروش کړې وه او ستاسې سره یې ددې لپاره شریکوم چې ددې پټو

بلاوو څخه خبر شی.

ددې قصې څخه عبرت :

۱- نجونو او هلکانو او ښځو ته د پرمختللو موبایلو اخیستل او هغوی ته یې په واک کې ورکولو

ثمره به همدا وي ځکه اکثرأ ځوانانو او نجونو ته چې دا ډول شرایط مساعد شي هغوی به

خامخا د بې شرمه او فاحشو فلمونو کتلو ته لاس اچوي ځکه چې د هغوی عقل او فکر

کمزوری او اکثرأ پوره ديني معلومات نلري ... او بلاخره ددې تماشا پایلې به ډېرې خطرناکې وي

او په دې کې به د هغوی مشر او مسئول شریک وي ځکه چې دا شرایط د هغه لخوا ورته مساعد شوي.

که نور هیڅ نه وي د تصویرونو اخیستل او د موسيقي اورېدل خو هسې هم په اوسني تپل شوي سکولار کې رسمي بڼه لري، نو آیا تاسې څه فکر کوئ چې دا واړه کناهونه دي.

«إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوِّرُونَ» (متفق عليه)

ژباړه: د قیامت په ورځ به له خلکو څخه سختین عذاب د تصویر جوړونکو وي.

همداسې د موسيقي خطرناکې پایلې مو مخکې بیان کړې.

۲- په کلیو او کوچو کې اکثراً لاسي سوداگر او بقالان خطرناک دي چې ظاهراً څه سودا خرڅوي

او په پټه بل کار پر مخ بیایي لکه دا د کمپلو د بقال قیصه نو د هغوی کلک څارل پکار دي.

۳- د کور د مسئول د غفلت نتیجه په اصل کې د ټولې کورنۍ بربادي ده او ددې بربادۍ پوښتنه به

د ده څخه کیږي، ځکه د کور مشر او مسئول هغه که نارینه یا ښځینه مور، مشر خور،

ښځه وي د کور د نورو کسانو په باره کې مسئول دي.

الله سبحانه وتعالی فرمائي: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ] (سورة التحريم، الآية: ۶).

ژباړه: ای مؤمنانو! خپل ځانونه او خپل اهل عیال له هغه اور څخه وساتئ چې خس یې خلک

او تېري دي.

۴- د کلي د جومات د امام غفلت، کچيرې د کلي امام فعال وای، خپل مسئوليت يې درک کړی وای، خلک يې له دغو معاصرو بلاوو څخه خبر او وپرولي وای نو دوی به په هغو باندي نه اخته کېدل، نن زمونږ اکثره ځوانان او پيغلې، د قرآن، او علم شرعي پر ځای په سندرو او فلمونو اخته دي، ولی ؟ څوک نشته چې دوی ته شريعت بيان کړي، دوی ته اسلامي دعوت ورکړي، دوی ووپروي، بلکي هغوی له دغو شيانو څخه لرې پاتې شوي نو ځکه شيطاني او انسي شيطانانو ته زمينه برابره شوې ده.

د اطرافونو ځيني علماء خو يوازې د جنازې او مړي دفن کولو پر مهال وعظ کوي او بس چې ته به وايي فقط په همدې ورځ فرض دی او بله ورځ فرض نه دی او نه هم مسئوليت لري، نو بايد چې هغوی خپل مسئوليت درک کړي ځکه چې ټولنه د سختو طوفانونو سره مخ ده.

۵- ټول مسلمانان څوک چې پر الله تعالی او ورځ د آخرت رښتني ايمان لري هغوی بايد د دين قيام لپاره په هر ممکنه توگه چې وي کوشنې وکړي او ننيو ښکاره او پټو اسلام ضد بلاوو ته متوجه او د هغوی پر وړاندي ودريري.

فعتبروا يا اولو الألباب

د انټرنیټ څخه د بڼې استفادې کولو لارې :

لاندې څو ټکي بيانيزي تر څو کله د نټ عالم ته داخل شئ له هغه څخه د گټې او فائدي سره ووځئ، نه دا چې وخت مو هم ضايع، بې گټې او بې فائدي تير شوی او يا حتی په گناه کې اخسته شئ.

اول: خپل هدف مشخص کړئ، د څه د پاره او د څه په لټه کې ياست تر څو تاسې ته کار آسانه او وخت مو ضايع نشي، هدف او مقصد مو خاص د الله جل جلا له رضا وگرځوئ، د مشروع هدف په لټه کې ووسئ.

يوازې يو هدف وټاکي نه ډير اهداف ځکه بيا به مو مشغول کړي او خپل هدف به تر لاسه نه کړئ.

دوهم: که په کوم سايت او ويبلاک کې اشتراک کول غواړئ، څه مطلب ليکي يا څه تبصيره نو خپلو ليکلو ته بڼه پام کوه، د ټولو ورونو سره داسې تعامل او سلوک کوه لکه څنگه چې ته يې د خپل ځان د پاره غواړي (که د ځان عزت او اکرام غواړي نو د نورو د عزت او اکرام خيال کوه)، څه چې ليکي په هغه کې له الله جل جلا له څخه ووېرېږه ځکه چې د هر حرف محاسبه به در سره کيږي نو داسې څه ليکه چې بيا يې ځواب ولري.

درېم: د هر چا سره خپل زار مه شريک کوه، پر هر چا اعتماد مه کوه، تر څو خدای مه کره څوک در ته ضرر ونه رسوي، الله (جل جلا له) دې تا د هغوی له ضرر او بدو وساتي.

څلورم: که کوم ورور له تا څخه مرسته او مدد غواړي د هغه نه خپله مرسته مه سپموه، الله (جل جلا له) به ستا سره مرسته وکړي.

پنځم: پخپل ځان اعتماد کوه، ناهيلې مه کوه، که کونښن وکړئ په هر هغه څه به پوه شي کوم چې ستا د پاره گټور وي، ناهيلې مه کوه.

د انټرنيت له لارې ډيرو وروڼو او خویندو ډير گټور څيزونه زده کړي دي.

شپږم: د بې گټې او ټولو هغو پانو چې منکرات او حرام خپروي له مطالعې او کتنې ځان ساته ځکه چې د هغه مطالعه تا ته څه گټه نه لري او ډير يې يوازې د خلکو د گمراه کولو په موخه جوړ شوی دي نو د داسې سايتونو څخه ځان ساته.

اوم: مسلمانان وروړه او مسلمانې خورې! نن د فتنو زمانه ده، په دې زمانه کې د ضروري شرعي علم زده کول ډير اړين دي تر څو سپرې وکولای شي حق او باطل حلال او حرام و پيژني او د باطلو تبليغاتو تر تاثير لاندې را نه شي.

په انټرنيت کې ډير ښه گټور سايتونه شته چې ډير مهم او گټور معلومات خپروي او په دې برخه کې د اسلامي نړۍ علماؤ ډير لوی خدمت کړی دی.

د انټرنيت له لارې خلکو ستر علوم تر لاسه کړي دي او د انټرنيت په وسيله خلکو ډير کسان اسلام ته دعوت کړي دي او په اسلام باندې مشرف شوي دي.

خو دا هغه کسان دي چې د انټرنيت څخه يې صحي استفاده کړي ده.

آتم: د انټرنيت کارولو د پاره يو مشخص وخت وټاکي نه دا چې ټول وخت پکې مشغول او

مصروف شئ.

فيسبوكيانو ته خو نصيحتونه

گرانو ورونو او خویندو!

اسلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

زه پر تاسې وياړم چې د هيواد په سختو شرايطو کې مو تحصیل وکړ، او بيا مو د اوسني عصر

دغه مهې تنالوجی ته چې انټرنیټ دی لاس رسى وموند.

ځنې ورونه د فيسبوك له ليارې گټور مطالب خپروي او دوى تر خپله وسه د اسلام او ولس د

بقا د پاره هلې ځلې کوي، الله جل جلا له دوى ته نور توفيق هم ورکړي، مگر په فيسبوك کې

ځينې ورونه او خویندې بې گټې او د اسلامي آداب خلاف خپرونې کوي چې په دې مطلب کې مو

اصلي هدف همدا دی چې دغه غير اسلامي او اخلاقي ليکنې تاسې ته بيانول او په گوته کول غواړم

او دا خپل مسئوليت بولو تر څو تاسې ور ته متوجه کړو، چې ځينې يې په لاندې ډول دي.

۱- د فيسبوك ځينې ځوانان غير اخلاقي او شهوت پاروني تصويرونه خپروي :

لومړي دا چې بې ضرورته د ساه لرونکو تصويرونو څخه په اسلامي شريعت کې منع شوې ده

او تحريم يې مخکې بيان شو.

بل دا چې غير اخلاقي او شهوت پارونکي تصويرونه د بې حيايي او فحشاء خړول دي کبیره گناه

ده او د داسې کسانو د پاره د سخت عذاب خبردارى دی کوم چې غواړي په خلکو کې بې حيايي او

فحشاء خپره کړي.

قوله تعالى: إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (حج ۱۹)

يقيناً هغه کسان چې غواړي د مؤمنانو په ډله کې فحشاء او ناوره کارونه خواره کړي هغوی په

دنیا او آخرت کې د سخت دردناک عذاب وړ دی الله جل جلاله پوهیږي او تاسې نه پوهیږئ.

هر څوک چې د ستا په پاڼه کې د نا محرم، غیر اخلاقي او فاحش تصویر ته گورې د هغه په

گناه کې به ته ور سره شریک وي

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: «من دعا إلى هدى، كان له من الأجر مثل أجور من

تبعه، لا ينقص ذلك من أجورهم شيئاً. ومن دعا إلى ضلالة، كان عليه من الإثم مثل آثام من

تبعه، لا ينقص ذلك من آثامهم شيئاً». (مسلم ۲۶۷۴).

کوم بنده چې د نیکی طرف ته خلقو ته دعوت ورکړو نو ده لره به د هغو ټولو خلکو هومره

اجر او ثواب وي څوک چه دده د دعوت سره یې نیک عمل شروع کړی وي. او ددی نیک عمل

کونکو له عمله به هیڅ نه کميږي. او چا چې خلک د یوی گمراهی طرف ته دعوت کړل نو د دغی

گناه به هومره گناه وي چې کوم گناه کونکی د ده د گمراه کونکی عمل په وجه یې لاری شوي او

گناه کار شوي وي او د دغه خلکو په گناه کې به هم کوم کمی نه راځي (رواه مسلم).

او ته به دغه کار ډیر ساده گڼي ولی خبر به نه وي چې ستا د گناه پتی څومره دروند شوی دی.

او بل دا چې دا د شیطان دسیسې دي چې ستا تر نظر دغه کار ښه درولي که نه اصلاً دا کار

ډیر بد دی یو څو محدود شمیر لنډغر به ستا د تصویر څخه شیطاني خوند واخلي، مگر ډیر

کسان به ستا په دې کار لعنت وايي.

نو په دې کار کې ستا څه گټه شو ؟

له دې یې گټې کار او فساد څخه لاس واخله ددې پر ځای کټور شيان خپاره کړه.

۲- د فيسبوک په صفحه کې ډيرو خویندو هم د ځان د پاره پانې پرانستې دي او په خپلو پانو کې يې په پوره سينگار سره خپل خپل تصويرونه خپاره کړي دي چې دا کار د يوې مسلماني افغاني ميرمنې او نجلی لپاره د شرم کار دی .

مسلماني خورې تا ته دا کله رواه ده چې ستا تصوير دې بيگانه خلک وويني ؟ تا ته خو ستا

خالق (جل جلاله) امر کوي چې پرده وکړه له نا محرمو ، لقوله سبحانه وتعالى :

[وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ] (النور ۳۱).

يعني: او ووايه (ای محمده) ايماندارو بنځو ته چه پټې کړئ (له نامحرموڅخه) سترگی خپلی.

[يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ] (الاحزاب: ۵۹).

ژباړه: ای نبی ووايه بنځو ته دي اولونو ته دي او بنځو د مؤمنانو ته چه خواره دي کاندې په

ټولو ځايونو خپلو له ټکړيو خپلو.

نو واضح شوه چې مسلماني بي بي ته د الله پاک حکم دی چې له بيگانه خلکو ستر او پرده

وکړي.

د سينگار کړي تصوير خپرولو څخه ستا مطلب څه دی ؟ ملگري پيدا کول غواړي ؟

خوړې ! په اسلام کې د by friend (د ملگري) سيستم نشته په اسلام کې نکاح ده او تا ته

اسلامي شريعت ددې جواز در کړی دی تر څو کوم نیک او صالح کس ته د نکاح درخواست

وکړې په دې کې څه شرم او عار نشته او دا اجازه هم شته چې څوک د چا سره نکاح کول غواړي

د هغه ليدل جايز دي.

خوري! که ددې تصوير نه ستا مطلب د نکاح د ملگري پيدا کول وي نو داسې کول جواز نلري، نو ډير احتياط کوه چې د کوم چا په ظاهري بادي و نه غوليري خدای مه کره په داسې لنډغر به دې سر شوی وي چې بيا به ټول عمر په غم او بدبختی اخته وي.

او که ددې تصوير نه ستا مطلب د نا محرمو سره ملگري، خوشحالي، ساعت تيري وي، نو په دې کې څه شک نشته چې د نامحرم له ملگري، اختلاط، خبرو او ارتباطاتو کې خوند شته ځکه ټول حرام او ټول منکرات خوندور دي او خوندورې شيطاني غذاوي بلل کيږي مگر دا خوندونه ډير لږ او پايې يې سختي خطرناکې دي.

او دا کار اصلاً د دوزخ په لاره تلل دي:

انسان د يوه ستر هدف د پاره پيدا شوی دی چې هغه د خپل خالق (جل جلا له) اطاعت او فرمانبرداري ده.

خوري! حجاب واغونده، خپله بنایسته او مبارکه چهره دې د نا محرمو خلکو په مينځ کې مه نشروه، خورکې! ته د يوه بنایسته مرغلرې مثال لرې مرغلرې سړی له خلکو پټې ساتي هغه په کوڅو او عامو ځايونو کې د خلکو د پاره نه ږدي، ددې کار خوند، فخر ډير کم دی خو عذاب يې ډير سخت دی، د بنځو د پاره چې خپل سينگار او بنایست بيگانه خلکو ته قصداً بنکاره کوي تېرچ کوي سخت عذاب ذکر شوی دی.

«صنفان من أهل النار لم أرهما: قوم معهم سياط كأذناب البقر يضربون بها الناس، ونساء كاسيات عاريات مميلات مائلات رؤوسهن كأسنمة البخت المائلة، لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها، وإنَّ ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا» (رواه مسلم).

ژباړه: په دوزخ کې دوی ډلی داسې دی چې تر اوسه ما نه دي لیدلي یو هغه ډله چې د هغوی په لاسونو کې د (غوايي د لکۍ په شان) قمچینه وي چې په هغې سره دوی نور خلک وهي دوهمه ډله هغه ښځې دي چې د جامو باوجود بریندې وي چې خلکو ته به خپل مذموم حرکات ښکاره کوي د هغوی سرونه به د اوبسانو د بوکام په شان وي دوی به نه جنت ته داخلېږي او نه به د جنت خوشبوي له دومره دومره فاصلې څخه مومي.

ددې ډول ښځو امثال مونږ وینو چې تنګي جامې اغوندې چې د بدن د فتنې ځایونه یې واضح ښکاري او دوی قصداً داسې کوي تر څو خلک خپل ځان ته جلب کړي. د اوبن د بوکام مثالونه هم په فیښنی او عصري ښځو کې وینو.

او هغه کسان چې خلک په کمچینو وهي د هغه نه مراد هغه ډله ده چې حاجتمند خلک به د حکمرانانو دربار ته د خپل حاجت د پاره ورځي او دوی هغوی نه پرېږدي او په وهلو سره به یې رټي.

په بل حدیث شریف کې راځي: «ثلاثة لا تسأل عنهم: رجل فارق الجماعة وعصى إمامه فمات عاصياً، وأمة أو عبد أبق من سيده فمات، وامرأة غاب عنها زوجها وقد كفاها مؤونة الدنيا فتبرجت بعده، فلا تسأل عنهم» (صحيح، أخرجه أحمد والبخاري في الأدب المفرد والحاكم).

ژباړه: د دريو تنو په باب پوښتنه مه کوه (چه غداب يې ډير سخت او دردونکی دی) یو هغه سړی چې د مسلمانانو اجتماع او ټولنه ترک کړي او د خپل امام او سرپرست څخه نا فرماني وکړي او په همدې حالت کې مړ شي، او هغه وينځه او غلام چې د خپل بادار نه تښتيدلي وي او په همدې حالت کې مړه شي، او هغه ښځه چې خاوند يې غايب وي (چيرې په سفر تللی وي) خو دې ته يې د

ژوند ټول سهولتونه برابر کړي وي خو هغه په دې حالت کې تېرچ (بيگانه خلکو ته خپل سينگار ښکاره) کوي پس په دې باره کې سوال مه کوه چې ددی کسانو عذاب درناک او سخت دی. نو له دې کار څخه توبه وباسه تر څو د دنيا او اخرت اکرام، عزت او نيکبختي دې په نصيب شي.

دينداره ښځه به په ډير اکرام او عزت سره جنت ته دا خليږي هغې ته به د ډير اکرام او عزت له وجې ويل کيږي ننوځه جنت ته له کومې دوازي چې ستا خوښه وي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: « إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَمْسَهَا وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ » (رواه أحمد ۱۶۶۴).

يعني: کله چې کومه ښځه پنځه وخته لمونځ وکړي، د رمضان روژه ونيسي، د آبرو حفاظت وکړي او د ميره اطاعت وکړي، هغې ته ويل کيږي له کومې دروازي چې غواړي جنت ته ننوځه.

۳- د فيسبوک ځيني ځوانان د مړو يا مردگانو اهانت کوي:

يو قوم د بل قوم د مشرانو د مړو اهانت او سپکاوی کوي او د هغه بد او سپک تصويرونه خپروي چې دا کار د يو تحصيل کرده د پاره ډير نا مناسب او د شرم وړ دی او په اسلام کې د ژوندي او مړي اهانت او سپکاوی حرام دی.

د مسلمان اهانت او سپکاوی عظيم جرم دی: روى ابن حبان و الترمذي بإسنادٍ حسنٍ أن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نظر يوماً إلى الكعبة فقال: (ما أعظمك و أعظم حرمتك! و المؤمن أعظم حرمةً منك) يعني الله جل جلاله چې دغه کعبې ته کوم عظمت ورکړی دی د هغه نه د مؤمن عظمت زيات دی.

تاسې يې داسې فرض كړئ كه څوك د كعبې ړنگول وغواړي فكر وكړئ چې ددې كس سره به مسلمانان څه وكړي ؟ او هغه ته به څنگه جزا وركړي ؟ خو الله (جل جلاله) د كعبې د وړانولو او اهانت نه د مسلمان په وړانولو او اهانت ډير خفه كيږي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ». (بخاری)

مسلمان ته بد گويي فسق دی او د هغه پر وړاندې جنگيدل كفر دی.

لكه څنگه چې په ژوند كې د مسلمان اهانت او سپكاوى حرام دی همداسې د مرگ نه پس هم د

هغه اهانت حرام دی.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا».

(بخاري)

ژباړه: مړو ته بد مه وايئ ځكه هغوی د خپلو اعمالو نتیجه ته رسيدلی دي.

جناب رسول الله صلى الله عليه وسلم په دوو كلمو كې خبره خلاصه كړه، يعنې كه خاين او

غدار تير شوی وي او د تاسې د هغه خيانت او غداري كړوي نو هغه اوس د خپلو اعمالو نتيجې ته

ورغلی دی او د خپل عمل سزا به ويني، نو تاسې هغه ته بد گويي مه كوئ.

امام نوي رحمه الله د پورته حديث په بيان كې وايي: د اهل فسق او بدعت د فاسدو او بدو

كړنو بيانول د اسلام په چوكات جايز دي تر څو نور خلك د هغوی د گمرا كونكو اعمالو پسې

اقتداء و نه كړي او د هغوی د گمرا كونكو اعمالو څخه نفرت وكړي.

و في غير المتظاهر بفسق أو بدعة، فأما هؤلاء فلا يحرم ذكرهم بشرر التحذير من طريقتهم، و

من الاقتداء بأثارهم و التخلق بأخلاقهم (شرح امام نوى رحمه الله).

د مسلمان اهانت، هغه ته بدگويي، بهتان و غيره که ژوندې وي او که مړ حرام دي بيا په خاصه توگه د هغه اهانت په ډير بدو تصويرونو کې چې د مسلمان ضمير يې بالکل نشي قبلولای د شرم وړ کار دی.

ځوانه!

د بيت المال په پانگه او لښت دې تحصيل وکړ فارغ التحصيل شوې، د درديدلي هيواد سترگې تاته وي هغه هيواد چې سخت احتياج او محتاج دی، علمي او صنعتي پرمختگ ته سخت ضرورت لري، نن تا ددې پر ځای چې علمي تحقيق وکړې هيوادوالو ته څه برابر او چمتو کړې په داسې شيطاني لوبو کې دې ځان مصروف ساتلی دی، ايا د يوه مسلمان ځوان د پاره داسې کول څه گټه لري؟، په دې لوبو کې دې څه ليدلی دي کوم درد به دې ور ور باندې دوا شي؟

ځوانه! ځواني لويه پانگه ده دغه پانگه په داسې شيطاني څيزونو به بربادوه.

۴- قوم پرستي:

د فيسبوک ځينې ځوانان د قوم پرستي په دام نښتي دي، د ژبو او قومونو د اختلاف حکمت دا دی تر څو د انسانانو تر مينځ پيرندگلوي وي، نور نو يو قوم پر بل قوم غوره والی نه لري، مگر غوره والی په تقوی او ديندارۍ کې دی.

د قوم او ژبې سره مينه طبعي ده ولې د بل قوم پر وړاندې دريدل، صف بستې، تفرقي اچول، نفاق ته لمن وهل قوم پرستي ده.

د کفري ځناورې ديموکراسۍ يو عمده او ستر آرمان همدا دی تر څو اسلامي امت ټوټي کړي د اسلامي هيوادونو تر مينځ اختلافات را مينځته کړي او په خاصه توگه هغه هيوادونه چې د دوی تر نظامي اشغال لاندې دي غواړي په هغوی کې اختلافات، تفرقي، قوم بازی، سمت بازی را

مينخته کړي او دوی پخپلو کې سره اخته کړي تر څو په خلاص مټ خپل شوم اهداف عملي کړي.

د مسلمان شان دا دی چې د حق بقا به غواړي د مظلوم حمايت او د ظلم مخنوی به کوي هغه که د هر قوم واله وي ځکه په اسلام کې قوم ته څه اعتبار نشته ټول به په قرآن او سنتو خپلې منگولې نښلوي.

په اسلام کې تعصب او قوم پرستي خطرناکې پایلې لري.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: «لَيْسَ مِنْنَا مَنْ دَعَا إِلَى عَصَبِيَّةٍ وَلَيْسَ مِنْنَا مَنْ قَاتَلَ عَصَبِيَّةً وَلَيْسَ مِنْنَا مَنْ مَاتَ عَلَى عَصَبِيَّةٍ» (رواه ابوداود).

ژباړه: هغه څوک له مونږ څخه نه دی چې خلک قوميت ته رابولي او هغه څوک له مونږ څخه نه دی چې په دغه منظور جگړه کوي او هغه څوک له مونږ څخه نه دی چې په همدې مفکوره مړ شي.

دا ځکه چې د قوم طرف دي ونيولو او حق طرف دي پرېښود نو که بيا ظلم کيږي ته به د ظالم مدد کوي ځکه قوم دی که مظلوم برباديږي ته به د ظالم مرسته کوي ځکه قوم دی.

بل ځای فرمايي: «من مشى ظالم ليقويه و هو يعلم انه ظالم فقد خرخ من الاسلام» (مشكوة المصابيح)

يعني: څوک چې د ظالم سره ددې د پاره تگ وکړي چې هغه تقويه کړي، په داسې حال کې چې دی د هغه په ظلم خبر وي نو يقيناً چې دغه کس له اسلام څخه ووت.

ډير کسان په همدې قوم پرستۍ مړه شوم چې غوښتل يې د سلطنت او قدرت خوند وويني د اسلام قيام او بقا يې نه غوښته او غوښتل يې خپل قوم سلطنت ته ورسوي خو هم يې آرمانونه خاورې شول او هم په عصبيت مړه شول.

نن زمونږ هغه ځوانان چې دوی ته مو له کلونو کلونو را هيسې د خدمت سترگې په لاره وې ددې پر ځای چې خپل محتاج دردلې هيواد ته خدمت وکړي، د اسلام او هيواد د بقا د پاره هلی ځلی وکړي، علمي تحقيقات او څيړنې وکړي د هغه پر ځای پر داسې شيطاني لوبو او دامونو کې نښتي چې نه يې د خپل ځان کته پکې شته او نه هم د بل چا، نه د دنيا په درد لگيږي او نه هم د آخرت، بس يو شيطاني ورکشاپ دی چې د ځواني لويې پانگې ختموي.

له دې کړنو توبه وباسئ ځکه چې داسې کارونه هيڅ گټه نه لري خپل دماغ د اسلام په قيام، د هيواد په خدمت او علمي تحقيقاتو داسې مصروف او مشغول کړه چې ددې شيطاني مفکورو د پاره يوه لحظه وخت هم پيدا نه کړي.

دا مرضونه اوس ښه ډير دي او په ټولو ډلو کې موجود دي ځکه چې د مردارې غربي ډيموکراسۍ مردار غبار وهلي يو .

ځوانه! تا ته مې ځکه دا نصيحت وکړ چې د تا په ځوانۍ مې نه لوريږي ستا دماغ ځوان، خالی او پاک دی سر له اوسه خپل دماغ د داسې څه نه ډک کړه چې سبا ورځې ته دې په درد ولگيږي. په ځوانۍ کې تقوی ، توبه او عبادت خاص اهميت لري ، هغه اوه ډلې چې هغوی به د قيامت په ورځ د الله تعالی د رحمت تر سيورې لاندې وي د هغو څخه يو هم هغه ځوان دی چې ځواني يې په عبادت تيره کړې وي .

«..وَالشَّابُّ نَشَاءً فِي عِبَادَةِ اللَّهِ...» (متفق عليه) .

ژباړه: هغه ځوان چه په ځوانۍ کې د الله تعالی عبادت کوي.

و بالله توفيق و صلى الله على محمد وآله وصحبه وسلم اجمعين

و السلام عليكم

حمد الله "شاکري"

طالب العلم الأكاديمية الإسلامية